30

Series, No. 4.

உ

ஸ்ரீஜெயநம:

ஹரிஹர கதா ரத்னாவளி

18 JAN 192

15-வது சரித்திரம்.

ஸீதா கல்யாணம்.

இந்த ஹரிகதை

ஸ்ரீரங்கம்

T. S. V. மஹாதேவ சாஸ்திரிகள்

அவர்களால்

எழுதப்பட்டு

—

தனியாம்பாள் விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1928

COPY RIGHT REGISTERED.

ஸீதாகல்யாண ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகங்கள்.

“𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂 ॥ ௩ ॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌟𑍇 । 𑌬𑌲𑌾𑌮𑌤𑌿𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 । 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍇 । [illegible] 𑌷𑌡𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 ॥ ௬ ॥ 𑌸 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 । 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌂 । 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌸 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌸𑌹𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 ॥ ௯ ॥ 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 । 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ॥ ௧௦ ॥ 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌕𑌾𑌮𑍌 𑌶𑍈𑌵𑌚𑌾𑌪𑌂 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 । 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌦𑌂 ॥

॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌾𑌮𑍀𑌹 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 । [illegible]𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௧௨ ॥ 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌸 [illegible]𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 । [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦 [illegible] 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 । [illegible] 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂

கௌமாரவயஸௌ || ௧௪ || ஸ்வீயஜநகோபிதம் ததாதஶரதம்
ஜவாச | தத்பூர்வம் த்ருஹ்யேககந்யாநாம் தாநம் ஸம்ப்ரார்த்யதே
ததா || ௧௫ || வோட்டாநம் காரயாமாஸ ராகவாணாம் ந்ருபே
ணஹி | ஸ்வயம்வரஸ்ய விதௌ ஸுப்ரஸங்கே ஸர்வராகவம் ||

ஸீதாகல்யாணபட்ட:

இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ | ப்ரதீச்ச சைநாம்
பத்ரம் தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா || ௧௭ || பதிவ்ரதா மஹா
பாகா சாயேவாநுகதா ஸதா || இத்யுக்த்வா ப்ராக்ஷிபத்ராஜா
மந்த்ரபூதஜலம் ததா || ௧௮ || லக்ஷ்மணாகச்ச பத்ரம் தே ஊர்மி
லாமுத்யதாம் மயா | ப்ரதீச்ச பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ மாபூத்காலஸ்ய
பர்யய: || ௧௯ || தமேவமுக்த்வா பரதம் ஜநகஶ்சாப்யபாஷத |
க்ருஹாண பாணிம் மாண்டவ்யா: பாணிநா ரகுநந்தந || ௨௦ || ஶ
த்ருக்ந ஶ்ருதகீர்த்யாஶ்ச பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா | சத்வா
ரஸ்தே சதஸ்ரூணாம் பாணீந் பாணிபிரஸ்ப்ருஶந் || ௨௧ ||
யதோக்தேந ததா சக்ரு: விவாஹம் விதிபூர்வகம் | புஷ்ப
வ்ருஷ்டிர்மஹத்யாஸீ தந்தரிக்ஷாத்ஸுபாஸ்வரா || ௨௨ || நந்ரு
துஶ்சாப்ஸரஸ்ஸங்கா கந்தர்வாஶ்ச ஜகு: கலம் | விவாஹே ரகு
முக்யாநாம் ததத்புதமத்ருஶ்யத || ௨௩ || அதோபகார்யாம்
ஜக்முஸ்தே ஸதாரா ரகுநந்தநா: | ராஜாப்யநுயயௌ
பஶ்யந் ஸர்ஷிஸங்க: ஸபாந்தவ: || ௨௪ ||

ஸீதாகல்யாண ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகா: ஸமாப்தா: ||

031,11 N28
18 JAN 19
MADRAS

ஸ்ரீ

ஸீதா கலியாண

கதையின் சுருக்கம்.

ஸ்ரிய:பதியினுடைய பரிபூர்ணகிருபையால் இராம, பரத லக்ஷ்மண சத்துருக்ந ரென்ற புத்திரர்களை அடைந்த தசரத சக்கிரவர்த்தி விவாஹயோக்ய வயதுள்ள தன் மைந்தர்களுக்கு திருமணம் செய்வித்து அக்காட்சியைக் கண்ணாரக்கண்டு களிகூற எண்ணி, சபைசேர்ந்து புரோஹிதர், அமைச்சர்கள் இன்னும் இஷ்டமித்திர பந்துக்கள் முதலோரை வரவழைத்து யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, தற்செயலாய் ஸித்தாச்சிரமத்தினின்றும் வந்த கௌசிக மாமுனியைக்கண்டு விதிப்படி பூஜித்துதன் வணக்கத்தைத் தெரிவித்து வந்தகாரியத்தைச் சொல்லும்படி வினவினர்.

அப்போது அந்த விசுவாமித்திர மஹாமுனி, கொஞ்சகாலமாய்த்தான் ஸித்தாச்சிரமத்தில், ஓர் காரிய ஸித்தியைக்கோரி வசிப்பதாகவும், ஓர் வேள்விசெய்யத்தொடங்கி யிருப்பதாகவும், ஸுபாஹு மாரீசன் என்னும் இரண்டு அரக்கர்கள் அதைக் கெடுத்துவருவதாகவும், அவர்களை வெல்ல வீரபராக்கிரமம் வாய்ந்த மூத்த மைந்தனாகிய ஸ்ரீராமனை தன்னுடன் அனுப்பினால் அந்த ஏகதேக வீரனைக் கொண்டு தன்னுடைய யக்ஞத்தை இடையூறின்றி நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடுமென்றும், இதற்காகவே தான் அங்குற்றனரெனவும் தெரிவித்தனர். அதைச்செவியுற்ற அந்நரேந்திரன், நடுநடுங்கி பிரக்ஞனுமாறி, பாரில்விழுந்து அங்குற்றோர்களால் ஆச்வாசஞ் செய்யப்பட்டெழுந்திருந்து, அம்மாமுனியைக் கண்டு "ஐயா கௌசிகரே! என் மைந்தன் பன்னிரண்டு வயதுள்ளவன். அருந் தவத்தாலாவிற்பவித்தவன். அந்தி வேளையிலவன் திருக்கண் வளர்ந் தருளும் சிறு பிராயமுள்ளவன் இரவிலுலாவு மாக்கதர்களோடு எவ் விதம் போர்புரிவான். ஆகையால் அம்மைந்தனை உம்மோடு அனுப்ப என் மனம் தைரியங்கொள்ளவில்லை. யான் வந்துமக்குதவி புரியலாமென்றாலோ இராவணனைவல்லால் அந்த ஸுபாஹு, மாரீ

சன் முதலாகிய அரக்கர்கள் சித்தாச்சிரமத்தில் தாங்களியற்றும் வேள்விக்கிடையூறு புரிவதால் என்னாலும் வரமுடியாது. என் மைந்தனையும் அனுப்ப மாட்டேன்." என்றார். அதைக்கேட்டு அம்முனி அடங்காக்கோபத்துடன் ஹேதசரதா! இதுவரையிலும் இந்த ஸூர்ய குலத்திலுதித்த மன்னர்களில் சொல்மாறினவனைக் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை. நல்லது இருக்கட்டும். நீஎனக்கு வாக்கு தத்தம் செய்து என்மனோபீஷ்டத்தை பூர்த்தி செய்யாமல் க்ஷேமமாய் இரு. அதைப் பார்க்கிறேன்" என்று கோபாவேசத்துடன் சொல்லி படபடப்பாய் பீடம் விட்டெழுந்து புறப்படவே அங்குள்ள சபையோர் நடுங்க அம்மன்னன் மனம் கலங்க குலகுருவாகிய வசிஷ்டர் அவருக்கு அப்போது ஓர்வசனம் சொல்லலுற்றார்.

"ஓ ரகுகுலமன்ன தசரதா! இந்தக் கௌசிகமுனி என்னைப் போலுற்றோரும் அறியாத அருமையான அஸ்திரவித்தைகளை நன்குணர்ந்தவர். உன் மைந்தர்களின் க்ஷேமத்தைக் கோரியே தன்னிடம் அவர்களை அனுப்பும்படி கோருகின்றனர். அவ்வண்ணம் அனுப்புவீரேயாகில் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் ஜகதேகவீரர்களாகவும் மங்கள பாக்கியத்துடன் கூடினவர்களாகவும் நிச்சயமாய்க் காணப்படுவார்கள். கொஞ்சமேனும் சந்தேஹம் வேண்டாம்." என்றும் இன்னும் பலவாறாகவும் அச்சக்கிரவர்த்தி சித்தம் தெளியுமாறு சமாதானம் சொல்லவே, தசரதர் விசுவாமித்திர முனியை வணங்கி, அவருக்குச் சமாதானம் சொல்லி மங்களகராலங்காரங்களுடன் கூடியதன் மைந்தர்களாகிய இராம லக்ஷ்மணர்களை அக்கௌசிகருடைய கையிலொப்புவித்து "ஓ மாமுனியே! சீக்கிரம் இக்குழந்தைகளை இவ்விடம் திருப்பிக்கொண்டுவந்து விட்டுவிடவேண்டும்." என்று பிரார்த்திக்கவே அம்மாமுனி "அவ்வண்ணமேயாகட்டும்." என்றொப்புக்கொண்டு அந்த இராகவர்களுடன் கானகத்துக்குப் புறப்பட்டார்.

அவ்விளங்குமாரர்களுடன் காதிநந்தனர் புறப்பட்டுப்போகும் வழியில் நற்சகுனங்கள் காணப்பட்டன. தேவதுந்துபி முழங்கின. அவ்வண்ணம் நற்குறிகளுடன் புறப்பட்டு ஸரயூநதியின் தென்கரை சென்றதும் பலை, அதிபலை என்ற இரண்டு மந்திரங்களை கோதண்டபாணிக்கும், சௌமித்திரிக்கும் உபதேசித்து கௌசிகர் அவர்களை

தாடகாவனத்தின் வழியாக அழைத்துச் செல்லும்போது மைமலை போல் பெருத்த, கருத்த, கனத்தமேகத்துடன் எதிரில் தோன்றிய தாடகையைப் பார்த்து" ஸ்ராமா! "இவள் முந்தி என் கண்ணுல் காண, அனேகம் முனிகளை பக்ஷித்தழித்த மகாபாதகி. இவளை நீவதம் செய்யவேண்டும், அதன் பொருட்டே உன்னை இவ்வழி அழைத்துவந்தேன். என் வாக்கை குருவாக்குயாக எடுத்துக் கொண்டு கோ பிராமண ஹிதத்திறகாக விரைவில் இவளை வதம் செய்யக்கடவாய்" என்று உத்திரவுசெய்ய; அவள் இவர்களின் மீது தூளிவர்ஷம், சிலாவர்ஷங்களை அபாரமாய் வாரித்துவ, அந்த ராமபிரான் தனது கோதண்டததில் சிற்சில கணைகளைத் தொடுத்து அவளுடைய கைகால்களைத் துண்டித்து கடைசியில் ஆக்நேயாஸ்திரத்தால் அவளாவியைப் போக்கினர்.

அதைக்கண்டு விண்ணுலகிற்கிறைவன் வேண்டுகோளின்படி கௌசிகர் கோதண்ட தீக்ஷாகுருவிற்கு அருமையான ஸம்ஹாராஸ்திரங்கள் 54, உபஸம்ஹாராஸ்திரம் 54 ஆக 108 அஸ்திரமந்திரங்களை விதிப்படி உபதேசித்தார்.

தாசரதி குருவினுத்திரவின் படி அம்மந்திரங்களைத் தன தருமைத்தம்பிக் குபதேசித்து அவனோடு அம்மாமுனி உரைத்திடும் விசித்திரக்கதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டே சித்தாச்சிரமம் சென்று கௌசிகர் ஆரம்பித்த விண்ணோர்க்களிக்கும் வேள்வியை, ஐந்துநாள் கண்ணிணைக்காக்கும் இமைகள்போல் அல்லும் பகலும், காத்து ஆறுவது நாளில் அம்மகத்தை அழிக்கவந்த அரக்கர்களில் மாரீசனென்பவனை வாயவ்யாஸ்திரத்தால் ஸப்தசமுத்திரத்திலும் முழுதும்படி அடித்துத்தள்ளி அவன்உயிரை மிஞ்சும்படிகாத்து மற்றுசுபாஹு—முதலான இராக்கதர்களை சம்ஹாரம்செய்து அம்மஹாயக்ஞத்தை நிர்விக்கினமாய் பரிஸமாப்தியாகும்படிகாத்தனர். அதனல் விசுவாமித்திரர்முதலிய மகாமுனிகள் மிக்கக்களிகூர்ந்து இராகவர்களை ஆசீர்வதித்தனர்.

மறுதினம் விதேஹாதிபதியான ஜனகசக்கிரவர்த்தியால் தான் செய்யும் யாகத்துக்காக தூதர்முகமாய் அழைக்கப்பெற்ற விசுவாமித்திரர் அங்குள்ள ரிஷி சிரேஷ்டர்களுடன் இராம லக்ஷ்மணர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து மிதிலாபுரிக்கு புறப்பட்டுப்போகும் வழியில் தன் குலசரித்திரம், கங்காநதியின் உற்பத்தி,

குமாரசம்பவம் முதலியகதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே விசாலாபுரி யின்வழியாக கௌதமர் ஆசிரமம் சென்று அகலிகைக்கு சாபம் நேர்ந்தவிதத்தை தெரிவித்து அவளது சாப விமோசனம் செய்து வித்து பத்ராநதிதாண்டி மிதிலாபுரி வந்தனர் அச்செய்தியை தூதர்களாலுணர்ந்த ஜனகபூபதி தன் புரோஹிதரான சதாநந்த ருடன் விசுவாமித்திரமுனிக் கெதிர்கொண்டு வரவழைத்து அர்க்கிய பாத்யாதிகளால் பூஜித்து நல்வரவு விசாரித்து அவரருகில்உட்கார்ந் திருக்கும் கோடிமன்மதாகாரமேனியுடைய ரகுநந்தனர்களைக்கண்டு களித்து அவர்களுடைய ஸர்வ விருத்தாந்தங்களை கௌசிகர் மூல மாயுணர்ந்து அங்கு வந்தகாரணத்தை வினவினர்.

அப்போது தபஸ்வியான விசுவாமித்திரர் "ஓ விதேஹராஜனே! நீ கன்னியாசுல்கமாய் ஸ்தாபித்திருக்கும் சிவ தனுஸ்ஸைப்பார்க்க விருப்பத்துடன் மன்னவன் மைந்தர்கள் இங்குற்றனர். அச்சா பத்தை இக்கணமே இவ்விடம் வருவிப்பாய்" என ஜனகராஜன் மனம்மகிழ்ந்து தனதமைச்சர்களைக்கொண்டு ராஜசபைக்கு மஹான் தனுஸ்ஸைவரவழைத்து "ஐயா கௌசிகமுனியே இராஜகுமாரனாகிய இக்கோதண்டபாணி இந்த ஈச்வரசாபத்தை ஆரோபணம் செய்து விடுவாரானால் என்பெண்ணாகியஜானகியைபாணிக்கிரஹணம்செய்து கொடுக்கிறேன்." என்றுரைக்கவே கௌசிகர் 'ஓ ராஜகுமாரா! வத்ஸா! ராமா! இந்தவில்லைப்பார்" என்றுக்ஞாபித்தார். அனேகமுடிமன் னர்கள்வந்துசேர்ந்திருக்கும் அந்த சுயம்வர மண்டபத்தில், மேருவின் குகையினின்றும் வெளிக்கிளம்பிப்பாய்ந்த ஓர் ஸிம்மம் போல் அந்தவில்லைவைத்திருக்கும் பெட்டியினருகில்சென்று காகு ந்தனராஜுமதியின்பேரில் லீலையாக அந்த வில்லை ஒருகையி னால் எடுத்து நிறுத்தி வளைத்து நாணைச்சேர்த்து நடுவில் பிடித்து டங்காரம் விடுவதற்கு நாண்கயிற்றை இழுக்கும்போது வேகம் தாங்கமுடியாமல் வில் படபடாத்கார சப்தத்துடன் இரண்டாய் முறிந்தது. அதனோசையால் பிரும்மாண்டம் பிரதித்வனிக்க, பூமி சலிக்க அச்சபையிலுள்ள யாவரும் பிரமித்து மூர்ச்சை கொண்டு கீழ் விழுந்தார்கள். அத்தருணம் பார்த்து யக்ஞபூமியில் பிறந்த மாதுசிரோன்மணியாகிய ஜானகி வரணமாலையுடன் சபைவந்து ராகவன் கழுத்தில் அம்மாலையைப்போட்டு, மின்னற்கொடியைப் போல் மறைந்தாள்.

அதையறிந்த ஜனகமகாராஜன் ஜயராகவனிடம்வந்து ஜாநகியை திருமணம் செய்துகொள்ளும்படிவேண்ட அவர் "என் பிதாவின்றியான் சம்மதியேன்" னெனஉடனே விதேஹராஜன் லக்னபத்திரிகையெழுதி தானும் விசுவாமித்திரரும் கையொப்பமிட்டு விரைவில் தூதர் முகமாய் அயோத்தியையாளும் தசரதபூபதிக்குத் தெரிவிக்க அதுணர்ந்து ஸாகேதாதிபதி ஸ்வபந்து வர்க்கசெளுடன் அங்கிருந்து விரைவாகப் புறப்பட்டு பரிவாரங்களுடன் மிதிலாபுரிவந்து சேர்ந்தார். அதற்குள் ஸகல தேசங்களுக்கும் திருமணப்பத்திரிகையனுப்பி, திவ்யாலங்காரங்களுடன் விளங்கும் மிதிலாபுரிக்கிறைவன் தசரதசக்கிரவர்த்தியை எதிர்கொண்டழைத்து, நல்வரவு விசாரித்து, மரியாதையாய், விதிவத்தாய், பூஜைசெய்து, கலியாணமண்டபத்திற்கழைத்து ஜாநகியை ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்திக்கும், ஊர்மிளையை சௌமித்திரியாகிய லக்ஷ்மணனுக்கும், மாண்டவியென்னும் தன் தம்பியின் மூத்த பெண்ணை பரதனுக்கும், சுருதகீர்த்தியை சத்துருக்கினனுக்கும், பாணிக்கிரஹணம் செய்து கொடுப்பதாக வாங்நிச்சயம் செய்து விரததேங்காயுடன் தாம்பூலம் கொடுத்து, அவர்களுக்கமைத்திருந்த விடுதியில் வாத்தியகோஷத்துடன் கொண்டுவிட்டான்.

அவ்விடம் சென்று மறுதினம் தசரதபூபதி தனது நான்கு குமாரர்களுக்கும் பிரம்மசரியா சமாவர்த்தனம், விதிப்படி கோதானம் செய்து, கன்னிகா தானத்துக்கு நிச்சயித்திருந்த உத்திரபல்குனி நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் திவ்யாலங்காரங்களுடன் கூடிய நான்கு பேர்களான தன் செல்வமைந்தர்களுடன் நகரப்பிரவேசம் செய்து கல்யாணமண்டபம் வந்து சேர்ந்தார்.

வசிஷ்டர் முகமாய் அதையறிந்த ஜனகபூபதி அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்து, விவாஹத்துக்கு வேண்டிய ஸர்வ சாமக்கிரிகள் நிறைந்த கல்யாண வேதிகையில் கிரமமாக ராஜகுமாரர்களை இருக்கச்செய்து, ஸர்வாலங்கார பூஷிதைகளான தன் பெண்களை அனேக அரசர்கள், சக்கிரவர்த்திகள், மகரிஷிகள், பாளையதாரர்கள், ஜமீன்தார்கள், பட்டாதார்கள், மிட்டாதார்கள், ஹவில்தார்கள், சர்தார்கள் நான்கு வர்ணத்தார்கள், ஸ்திரீகள், புருஷர்கள் நிறைந்த அம்மஹா சபையில் அஷ்டாதசவாத்தியங்களுடன் அழைத்துவந்து ஸீதாதேவியை ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்திக்கும், ஊர்மிளாதேவியை

லக்ஷ்மணனுக்கும், மாண்டவியை பரதனுக்கும், சுருதகீர்த்தியை சத்துருக்கினனுக்கும், அக்கினி ஸாக்ஷியாய், தாராபுரஸ்ஸரமாய், கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்தார். அவர்கள் விதிப்படி தங்கள் பத்தினியின் பாணிக்கிரஹணம் செய்துகொண்டு அக்கினிவலம் வந்து அம்மிமிதித்து. அருந்ததி தர்சனம் செய்து, லாஜஹோமம் செய்து ஸதிபதிகளாய் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது ஆகாயத்திலிருந்து புஷ்பங்கள் வருஷிக்க, சந்தனங்கள் இறைக்க, எங்கும் மணக்க, யாவரும் பார்க்க, ஆனந்தத்தால் களிக்க, வாத்தியங்கள் கோஷிக்க, வசிஷ்டர் விசுவாமித்திரர், சதானந்தர் முதலான மகரிஷிகள் கண்டு களிக்க, மஹதாசீர்வாதங்கள் படிக்க, மந்திராக்ஷதை கொடுக்க இவ்வித சம்பிரமத்துடன் ஸீதாகல்யாணம் நடந்தபோது சந்தோஷாதிசயத்தால் தசரதபூபதி ஜனகராஜன் அன்னதானம், ஸ்வர்ணதானம், கன்னிகாதானம், பூரிதானம், பூமிதானம் முதலான தானங்கள் செய்ய ஸம்பிரமத்துடன் இந்திராதி தேவதைகளும் ஆச்சரியப்படும்படி மிக விமரிசையாய் இத்திருக்கல்யாணம் நடந்ததென்று குசலவர்கள் கானம் செய்தார்கள்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

ஸீதாகல்யாண கதையின் சுருக்கம்,

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ ராமஜயம்

நாமஸித்தாந்த நிரூபணம்.

பிரதம பதம்.

காபி (அல்லது) பைரவி-ஆதிதாளம்.

𑌪𑌿𑌬𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍇 𑌰𑌸𑌨𑍇 । (𑌪𑌿𑌬)

𑌦𑍂𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 –
𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌫𑌲𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 (𑌪𑌿)

𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 ।
𑌪𑌰𑌮𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌂 (𑌪𑌿) ॥

𑌜𑌨𑌨𑌮𑌰𑌣𑌭𑌯𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌂 ।
𑌸𑌕𑌲𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑌸𑌾𑌰𑌂 ॥ (𑌪𑌿)

𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌵𑌚𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌾𑌰𑌂 ॥ (𑌪𑌿)

பிபரேராமரஸம் - ஹேரஸநே (பி)

தூரீகிருதபாதகஸம்ஸர்க்கம்-பூரிதநாநாவிதபலவர்க்கம் (பி)

பரிபாலிதஸரஸிஜகர்பாண்டம்-பரமபவித்ரீகிருதபாஷண்டம் (பி)

ஜநநமரணபயசோகவிதூரம்-ஸகலசாஸ்திரநிகமாகமஸாரம் (பி)

பரமஹம்ஸவசனமிருதஸாரம்-பிரும்மாநந்தகுணாதிகஸாரம் (பி)

அவதாரிகை.

ஆதௌ கீர்த்தனாரம்பத்தில், ஸதாசிவ பிரும்மேந்திராள் இந்த பதத்தாலென்ன தெரிவித்திருக்கிறாரென்றால் (ஹேரஸநே) ஓ ஜிஹ்வேந்திரியமே, (𑌪𑌿𑌬𑌰𑌾𑌮𑌰𑌸𑌂) நீ, ராம என்னும் ரஸரூபியான பிரம்மத்தை, பஜனமாகிற பானஞ்செய்யென்றார். இதனால் மோக்ஷமென்னும் உத்தம புருஷார்த்தம் பெறலாமென்பதை, பக்த விஜயத்தில் ஒரு சுலோகத்தால் சொல்லுகிறார்.

2. சுலோகம்

𑌹𑍇 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌸𑌸𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌮𑌧𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ।
𑌰𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌂 𑌪𑌿𑌬 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌂 ॥

ஹேஜிஹ்வே ரஸஸாரக்ஞே ஸர்வதா மதுரப்ரியே
ராமநாமாக்யபீயூஷம் பிப மோக்ஷப்ரதாயகம்.

(இ-ள்) இனிப்பில் பிரியத்தோடு, ருசியின் ஸாரந்தெரிந்த ஏ நாக்கே, மோக்ஷப்பிரதமான, ராம நாமமாகிற அமிர்தத்தை பானம் பண்ணு என்றார். (அதாவது) எப்போதும் ராம நாம ஜபஞ்செய்தால், மோக்ஷமென்னும் புருஷார்த்தம் கிடைக்கும் என்னும் தாத்பர்யம். தவிர, ராம என்னும் நாமம் தாரகமந்திரமாகும். இது அஷ்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷரத்தின் ஸாரபூதமான எழுத்துகள் என்பதை தியாகய்யரவாள் ஒரு கீர்த்தனத்தால் தெரிவித்திருக்கிறார்.

3. ராகம்-தேவாமிருதவர்ஷிணி-ஆதி.

பல்லவி.

எவரனிநிர்ணயிஞ்சிரிரா நின்னெட்லாராதிஞ்சிரிரா நரவருலே (எ)

அனுபல்லவி.

சிவுடனோ மாதவுடனோ கமலபவுடனோ பரப்ருஹ்மமனோ (எவ)

சரணம்.

சிவமந்த்ரமுனகு மாஜீவமு மாதவமந்திரமுனகு ராஜீவமு
ஈவிவரமுதெலிஸினகனுகுலம் ரொக்கெதவிதாண
குணத்யாகராஜவிநுத (நின்னெவ)

(இ-ள்) ஹே விதரணசீல, த்யாகராஜனால் ஸ்துதிக்கப்படும், ஹே, ராம, உம்மை, சிவன், மாதவன், பிரம்மதேவன், பரப்ருஹ்மம், இவர்களில் யாரென்று நிச்சயித்தார்கள், எப்படி ஆராதித்தார்கள் நரசிரேஷ்டர்கள். சிவமந்திரத்துக்கு ஜீவனக்ஷரம், ம என்னு மெழுத்து, மாதவமந்திரமான அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு ஜீவனமான எழுத்து, ரா என்னுமெழுத்து, இந்தஇரண்டெழுத்தையும் எடுத்து சேர்த்து உமக்கு ராமா என்று பெயரிட்டிருக்கும் விவரமறிந்த கனவான்களுக்கு நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். என்று சொல்லியிருக்கிறபடி, அந்த ராம, பிரானே, ஸகல ஜீவகோடிகளையும் பவஸாகரத்

தைதாண்டும்படிசெய்யும், தாரகப்பிரும்மம், அதைஜபித்தால், ஸர்வ பாபங்களும் போய் சுத்தனுவான் என்பதை பக்தவிஜயத்தில் சொல்லுகிறுர்.

4. சுலோகம்.

𑌰𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌭𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌵𑌾𑌟𑌵𑌤𑍍 ॥

ராசப்தோச்சாரணாதேவ முகாந்நிர்யாந்திபாதகா:
புநப்ரவேசபீத்யாது மகாரஸ்துகவாடவத்

(இ-ள்) ராமஜபம் பண்ணும்போது, ரா என்பதை சொல்ல வாயை திறக்கும்போது உள்ளிருக்கும் பாபங்களெல்லாம், முகத்திலிருந்துவெளியிலோடிப்போகின்றன. ம, என்றும் எழுத்தை ஜபிக்கும்போது வாய் மூடப்படுவதால், வெளியில்போன பாபங்கள் மறுபடியும் உள்ளேவந்துவிடுமோ என்றும் பயத்தாலே உள்ளே போகாமல் வழியைத்தேக்கும், கதவைப்போல் வாயைமூடிக்கொள்ளச்செய்யும், என்றுமகாரத்தை இரண்டாவது எழுத்தாகவுற்படுத்தினுர் என்பதின்கருத்து என்னவென்றுல் இந்தராமநாம ஜபஞ்செய்கிறவர்கள் பாபமற்று எப்போதும் சுத்தர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பதை தெரிவித்தார். ஆனல் ஜபம் பண்ணும்போது, ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய த்யானத்துடன் செய்தால் மிக பரிசுத்தனுக ஆகிறுன் என்பதை, தியாகபிரும்மம் வேறொரு கீர்த்தனத்தால் தெரிவிக்கிறுர்.

5. தன்யாஸி - ஆதி.

த்யானமேவரமைன கங்காஸ்நாநமே மநஸா ராம (த்யா)

அநுபல்லவி

வானீட முநுகமுநுகலோனி வஞ்சனத்ரோஹமனுகாபோவுநா

சரணம்

பாதகநாரிமனுலநுதாரி பரநிந்தாபரஹிம்ஸலமீரி
தானுவெலாபுஸ்ரீராமுநிகோரி த்யாகராஜு தெலிஸி கொன்னராம

(இ-ள்) ஏ, மனமே, ஸ்ரீராமத்யானமே, சிரேஷ்டமான கங்காஸ்நாநந்தான் மழைஜலத்தில் எவ்வளவு தடவை முழுகினுலும், உள்ளிருக்கும், வஞ்சனை, துரோஹமென்னும் அழுக்குப்போகுமா, போகாது. பிறர் தனம், பெண்மணிகள் இதுகளை இகழ்ந்து, பர

ஙிக்தை, பாஹ்ய்ஸ அதிகரித்து, அந்தரங்கத்திலிருக்கும் பாபங்களைத்தீர்க்க, பூமியில் விளங்கும் தியாகராஜன் தெரிந்துகொண்ட, ஸ்ரீராமத்யானமே, கங்காஸ்நாநமாகும். என்று சொல்லியிருப்பதால் (𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌲𑌸𑌂) என்று தெரிவித்தார். தவிர, கலியுகத்தில் வேறுதர்மத்தை ஆச்ரயித்து முக்தியடைவது சிரமமாகுமென்பதை, பக்தவிஜயத்தில் தெரிவித்திருக்கிருர்.

6. சுலோகம்

𑌕𑌲𑍌𑌯𑍁𑌗𑍇𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌖𑌲𑍁
𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌦𑌾 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 ॥

கலௌ யுகே கல்மஷமானஸானுமன்யத்ர தர்மே கலு நாதிகார:!
ராமேதி வர்ணத்வயமாதரேண ஸதா ஜபன்முக்திமுபைதிஜந்து:!!

(இ-ள்) கலியுகத்தில் சித்தசுத்தியில்லாத ஜீவன்களுக்கு, வேறு தர்மத்தில் அதிகாரமில்லையல்லவா! ஏனென்ருல், சித்த சுத்தியில்லாததால் மோக்ஷஸாதகமான மற்ற தர்மங்களில் அதிகாரமில்லை, சித்த சுத்தியையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கக்கூடியது எதுவென்ருல் ஸ்ரீராமா என்றும் தாரகநாமத்தை ஆதாவுடன், ஜபிப்பவன் மோக்ஷமடைகிருன், என்று சொல்லியிருந்தாலும் வேறு இடத்தில் எந்த விதத்திலாவது, மனுஷ்யன் வாக்கினுல், ராம என்பது உச்சரிக்கப்பட்டு விட்டால் மோக்ஷமடைவான் என்பதை உபாக்யானத்துடன் பக்தவிஜயத்தில் சொல்லியிருக்கிருர்.

7. சுலோகம்.

𑌵𑌨𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌰𑌾𑌃 𑌨𑌦𑍀𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌨𑌭𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌃 । 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥

வனேசராம: வஸ்சாஹராம: நதீஸ்தராம: நபயம் ஸ்மராம:!
இதீரயந்தோவிபினே கிராதா; முக்திம் கதா: ராமபதானுஷங்காத்

(இ-ள்) இந்த காலத்தில் ஆங்கிலேய பாஷையை சகலஜாதியாரும் பேசுவதுபோல் முன்னொருகாலத்தில் பூமியில் எல்லாரும் கீர்வாணபாஷையிலேயே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது திருடர்களான சில வேடர்கள், நடுக்காட்டிலிருந்து அங்குவரும்

வழிப்போக்கர்களை அடித்து அவர்களிடமிருக்கும் பொருள்களைக் கொள்ளையிட்டுப் பிழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காட்டின்வழியே, ஒரு பிரம்மரிஷியானவர், கனக, குண்டலஹாராதிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹத்துடன் வருவதைக்கண்டு, அந்த வேடர்கள் அவர் ஒண்டியாக வருவதைக்கண்டு, வழியை மறைத்துகொண்டு, ஹிம்ஸிக்கத்தொடங்கும்போது அந்தமஹான்அவர்களைப் பார்த்து (யூயம்கே) நீங்களார் (கிம்கார்யகர்த்தாரு) இவ்விடத்தில் என்ன செய்கிறீர்கள், என்று கேழ்கவே, அந்த வேடர்கள், (வயம் வநசரா:) நாங்கள் காட்டில் ஸஞ்சாரஞ்செய்கிறோம் இந்தக் காட்டில் ஒண்டியாக யாராவதுவழி நடந்துவந்தால் அவனை அடித்து (வஸ்வாஹாரா:) அவனிடமிருக்கும்பொருளை அபஹரிப்போம் பிறகு அவர்கள் கையிலகப்படாமல் (நதீஸ்தாரா:) பெரும் நதிகளையும் தாண்டி ஓடிவிடுவோம். (நஹ்யபம்ஸ்தாரா:) யாரிடத்திலும் எங்களுக்கு பயமே கிடையாது, இந்தமாதிரி காட்டில் வேடர்கள் கீர்வாணபாஷையில் ஜவாபுசொன்ன வாக்கியத்தில் இருந்த, ராம என்னும் பதத்தின் சம்மந்தத்தால், ஸகல பாபங்களும், நிவாரணமாகப்போய் முக்திபடைந்தார்கள். என்று பக்தவிஜயத்தில சொல்லியிருப்பதால், தனியாக தாரகமான, ராமநாமத்தை ஜபித்தால், பாபநிவாரணமும் மோக்ஷமும் கிடைக்குமென்பது நிச்சயமானதால் (விவிருணுசேவம்) என்றுபதேசித்தார். தவிர, ஸ்ரீராம நாம ஜபம், தர்மார்த்த காம மோக்ஷ மென்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்குமென்பதை, இந்த பிரதமபதத்தின் சாணங்களால் தெரிவிக்கிறார்.

8. ஹிந்துஸ்தானி தோடி - ஆதி.

தூரீகிருதபாதகஸம்ஸர்க்கம் பூரிதகாமவிதபலவர்க்கம் (பி)
பரிபாலிதஸரஸிஜகர்பாண்டம் பரமபவித்ரீகிருதபாஷண்டம் (பி)
ஜநநமரணபயசோகவிதூரம் ஸகலசாஸ்த்ரநிகமாகமஸாரம் (பி)
பரமஹம்ஸவசனுமிருதஸாரம் பிரும்மாநந்தகுணநிகஸாரம் (பி)

(இ-ள்) ராம ரஸத்தின்குண மென்னவென்றால், அநேகபாபங்களை தூரக்கப் போகும்படி செய்யும், இல்லறவாழ்க்கைக்கு ஹேதுவான, தர்ம, அர்த்த, காமம் என்னும் மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் இஹ சுகங்களான, புத்திரவிருத்தி, தனவிருத்தி, தான்யவிருத்தி

முதவான பாக்யங்களையும், பேரின்பத்துக்கு ஹேதுவான மோக்ஷத்தையும் கொடுத்து சம்பூர்ணனாக இருக்கச்செய்யும். (2) இந்த ராமரஸம், பிரும்மாண்டத்தைக் காக்கும், வேதவிதியை கைவிட்ட பாஷண்டர்களையும் பரிசுத்தப்படுத்தும் (3) ஜநந, மரணபயாதிதுக்கத்தையும் நிவர்த்திக்கும், ஸகல, சாஸ்திர வேதாகமங்களின் சாரமாகும் (4) பரமஹம்ஸாளுடைய வாக்காகிற அமிருதத்தின் ஸாரம் சமாகும், பிரும்மாநந்தத்தை கொடுக்கும் குணங்களுடைய உயர்ந்த ஸாரமாகும் அந்த ராமரஸம் அதை பானம் பண்ணு என்றார்.

இதில் விஹிதநாநாவிதயஜ்ஞஸமாப்தி என்பதற்கு திருஷ்டாந்தமாக விசுவாமித்திரர், இந்த தாரகபிரம்மத்தின் ஆச்ரயத்தால் யாகபூர்த்தியடைந்ததும், (பரமபவித்ரீகிருதபாஷண்டம்) என்பதற்கு உதாஹரணமான அஹல்யா சாபவிமோசனமும் வ்யூஹாநுஜாயிகலோகம் என்பதற்கு நிதர்சனமாக. தாரகபிரம்மமூர்த்தியான, ஸ்ரீராமத்யான விசேஷத்தால், ஸ்ரீஸீதாதேவி, பகவானைக் கல்யாணஞ்செய்துகொண்டு, பிரம்மாநந்தங்கொண்ட ஸீதாகல்யாணம் என்னும்சரித்திரத்தை, ஸர்வக்ஞாள் நிறைந்த இந்த சபையில், கிஞ்சித்ஞன் சொல்விமுடிக்கலாமென்று ஆரம்பித்தது எப்படியிருக்கிறதென்றால் திதீர்ஷுர்துஸ்தரம் மோஹாதுடுபேநாஸ்மி ஸாகரம் என்று, காளிதாஸகவி சொன்னமாதிரி (அதாவது) பெருங்கப்பலால் தாண்டவேண்டிய கடலை, சிறுதெப்பக்கட்டையால் தாண்டிவிட ஒருவன், அக்ஞானத்தால் எண்ணியதுபோல், மஹாபுத்திமான்களால் சொல்லக்கூடிய விஷயத்தை ஒன்றுந்தெரியாத சிற்றறிவுடையயான்சொல்ல ஆரம்பித்து எப்படியிருந்தபோதிலும் என் வாக்கிலுள்ள ஸ்வல்ப குணங்களை மாத்திரம் கிரஹித்து சபையோர்கள் என்னையும் இந்த ஸதஸ்ஸையும் கௌரவிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நாமஸித்தாந்த நிரூபணம்,

முற்றுப்பெற்றது.

பிறகு தருபத்து இல்லாறு முதலானதுகளைப் பாடுகிறது.

ஸீதா கல்யாண நிரூபணம்.

1. ஸாகி - ஆதி

ജഗതിലൊനു മിഥിലാപുരമുനനു - ജനകനൃപാലുണ്ടനഗാ | സൊഗസൈമീരാജ്യംബേലുചുനു - സാഗരുണ്ടു ഹനുമുനു വിനഗാ||

ஜகத்திலோனுமிதிலாபுரமுநனு - ஜனகநிருபாலுண்டனகா
ஸொகுஸைமீராஜ்யம்பேலுசுனு· ஸாகருண்டுணுமுனுவினகா

(இ·ள்.) இந்த பூலோகத்தில் மிதிலாபுரமென்னும் நகரத்தை, அரசாக்ஷிபுரியாக செய்து கொண்டு, ஜனகமஹாராஜன், சொகுசாக பூமியை பரிபாலித்து சுகமாக வஸித்து வந்தான்.

2. ஸாகி · ஆதி.

ആരാജുനികൂർമിളയു ജാനകീ - യനുകൂതുണ്ട്ളിദ്ദരു | ഊരുഡനതമ്മുനകു മാണ്ഡവി - ശ്രുതകീർത്തുലനഗിദ്ദരു||

ஆராஜுனிகூர்மிளயுஜானகி - யனுகூதுண்டளித்தரு
ஊருடனதம்முனகுமாண்டவி - ஸ்ருதகிர்துலனகித்துரு.

(இ-ள்.) அந்த ஜனகராஜனுக்கு, யாக பூமியிலிருந்து பிறந்த ஸீதை என்னும் பெண்ணும் ஔரஸபுத்திரியான ஊர்மிளைஎன்னும் இரண்டு பெண்களிருந்தார்கள். அந்தஜனகராஜன் தம்பியாயும் ஆக்ஞகவுமுள்ள குசத்வஜராஜனுக்கு, மாண்டவி என்றும், சுருதகீர்த்தி என்றும் இரண்டு பெண்களிருந்தார்கள்.

3. ஸாகி - ஆதி.

സാകേതനാഥുഡു ശിവധനുവു ഖണ്ഡിജയമു ജേസി യാ ഗൃഹമുന| മൈഥിലിതോനാനന്ദമു മരകന്യാമണി - മൈഥിലീ യാദവണ്ണമുനു||

ஸாரகுணாதடுசிவசாபமு பூஜயுஜேஸிடியாகிரஹமுன
கூரிமிதோ நானலுகுரு கன்யலுகூடியாடுசெச்சண்டகனு

(இ-ள்) சிரேஷ்டரான அந்த ஜனகசக்ரவர்த்தி, சிவசாபத்தை வைத்து பூஜைசெய்யும் பூஜாகிரஹத்தில், அந்த ஸீதை, ஊர்மிளை மாண்டவி, சுருதகீர்த்தி என்னும் நான்கு பெண்களும் ஒன்றுகூடி சோழிகழக்கோடி அம்மானைகளைக் கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

4. கமாஸ் - ஆதி.

చెలులతో చెండ్లాడెను జానకిదేవి (చె)
చిలుకలకులుకి శ్రీరామచంద్రునికోరి (చె)
సుందరిమోమున శ్రమజలమూర
అందమౌన హారములట్లాడ (చె)

செலுலதோ சென்ட்லாடெனு ஜானகீதேவி (செ)
சிலுகலகுலுகி ஸ்ரீராமசந்துருனி கோரி (செ)
சுந்தரிமோமுனசிரமஜலமூற
அந்தமைனஹாரமுலட்டேஜார (செ)

(இ-ள்) ஸீதை, தோழி தங்கைகளோடு, அம்மானைசெண்டாடினள் அப்போது அவள் பால்யம் முதல் எந்த ராமனிடம் பிரியமுள்ளவளோ அவரைக்கோரி முகத்தில் வேர்வை ஊர, ஹாரம் அசைய அம்மானைச் செண்டு விளையாடினள்.

5. பஞ்சகம் ஸாகி - ஆதி.

చనువున జానకీమణియు చాలలతోడ నుచెండ్ల నేయవె | చనుదనయాడ దప్పియలకందుకమున్ గురిదాటిపారియా | జనకసభావనిజభయాంశివహావసుహస్తనిక్కా కొండనా | వనితయావిద్యుద్ధతియట్లువక్కుడాలిబిలివెణ్ణ వెకొనెను||

சனுவுனஜானகீமணியு சாலலதோட னுஜெண்டுலேயவே
கனுதனயாடதப்பியலகந்துகமுன் குரிதாடிபாரியா

ஜனகுடுபூஜஸேயுசிவசாபமு ஸந்துனஜிக்குகொன்னு
வநிதயுவில்லுநெத்தியடு பக்கலதானிடிசெண்டுஜேகொனென்.

(இ-ள்) இந்தமாதிரி அழகுவாய்ந்த ஸீதை அந்த தங்கைக ளுடன், ரத்னமிழைத்த அம்மானை பந்து ஆடும்போது, வேகமாக தன்னுட்டம் தப்பவே அந்தப் பந்து, குறிதப்பி ஓடி அந்த ஜனகர் பூஜை செய்யும் சிவசாபத்தின் சந்தில் சிக்கிக்கொண்டது. அதைப் பார்த்து, தங்கைகள் கைதட்டி சிரித்து, அம்மா ஸீதை உந்தனுட் டம் தோற்றுப்போய்விட்டது மேலும இனி இந்தஅம்மானை பந்து நமக்கு எப்படி கிடைக்கப்போகிறது அதோ இந்த சிவபெருமான் வில்லின் சந்தில் சிக்கிக்கொண்டு விட்டது. சிவசாபமோ ஐயாயிரம் பேரால்]நகத்தக்கூடியது. என்ன செய்யப்போகிறோம், எனவே, அதைக்கேட்டதும் (ஆவநிதயுவில்லு நெத்திகொனன்) அந்தஸீதை என்னும் பெண், அந்த வில்லை இடது கையால் அலட்சியமாக தூக்கி அதன் அடியில் தான் போட்ட அம்மானைச் செண்டை வலது கையிலெடுத்துக் கொண்டாள். (இதன் விசேஷக்கருத்து) (ராகவத்வேஹவஸீதா ருக்மிணீக்ருஷ்ணஜந்மநி) என்னும் வசனத்தின் படி ஸ்ரீலக்ஷ்மீதேவி, பகவானைவிட்டு பிரியாதவள் பகவானுடைய அவதாரத்துக்கு தக்கபடி தானும் ராமாவதாரத்தில் ஸீதாதேவி யாகவும், கிருஷ்ணுவதாரத்தில் ருக்மிணியாகவும் அவதாரம்செய்து ஸ்திரீ தர்மத்தை அனுஷ்டித்துகாண்பித்துபெண்களை ரக்ஷிக்கவந்த ஸ்ரீ தேவியே, ஸீதையானவள்,. ஒவ்வொரு ராஜாங்கத்திலும் வழக் கம்போல் ஜநகராஜன் தர்ப்பாரிலும். காலையில், ராஜன் ஸிம்மா ஸனத்தில் வந்து உட்கார்ந்த உடன் அன்யதேசமிருந்து வந்த ஸ்துதி பாடகாள் தங்கள் தேசத்து ராஜ சரித்திரத்தை ஸ்துதிப் பார்கள். அப்படி ஸ்துதிக்கும்போது, குழந்தையான ஜாநகிபிதா வின் மடியில் உட்கார்ந்து, தாசரதியான ஸ்ரீராமச் சந்திரமூர்த்தி யின் குணங்களைக் கேட்டு அவரே தனக்குரிய நாத னென்று மனதில் தீர்மானித்து எப்போதும் ராமபக்தி செய்து வருவாள் ஆகையால் ஸீதாதேவி, ஸ்ரீராமனை ஸ்துதிசெய்து பாடிக்கொண்டு அம்மானை செண்டாடினுள். அப்போ ஜாநகி கையிலுள்ள அம் மானை கீழே குதித்து சிவசாபத்தின் சந்தில் நுழைந்ததால் அம்மா ஜாநகி, ஸ்ரீராமன் உனக்கு மணாளனுகவேண்டு மானுல் அவர் இந்த வில்லை ஆரோபணம் செய்தால் தான் உனதெண்ணம் சித்திக்கு மென்பதை சொல்லிற்றே என்று தோன்றவே, ஜாநகி வில்லை

அலட்சியமாக தூக்கி அம்மானையை எடுத்ததால் இவ்விதசக்தியுள்ள என்னை மார்பில் வஹிக்கும் அவருக்கு இந்த வில்லை எடுப்பது அஸாத்தியமில்லை என்பதை தெரிவித்தாள் போலவும் விசேஷம் தோன்றின.

6. சுலோகம்.

𑌨𑍃𑌪 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌤𑌾𑌡𑌿𑌨𑍀 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀 । 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌤𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑌮𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥

ந்ருபதேச்ருணுதாம்மமாபிவாணீம் - பவத: கந்துகதாடினீ குமாரீ - தனுருச்சலிதம்கரேணக்ருத்வா ஜக்ருஹேதத்கதமஞ்ச ஸாதமாராத்.

(இ-ள்) இவ்விதம், ஸீதாதேவி, கனமுள்ள அந்த சிவச்சாபத்தை தூக்கினதைப்பார்த்து பக்கத்திலுள்ள ஸேவகன் பயந்து ஜனகராஜனிடம் ஓடி சொல்லுகிறான். ஐயா, மஹாராஜனே, என்வார்த்தையை கேட்கவேணும் தங்கள் பெண் ஜானகி, பந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தாள். அது கையிலிருந்து தவரி, சிவசாபத்தின் சந்தில் சிக்கிக்கொண்டது உடனே ஸீதை அந்த கனத்த வில்லை ஒருகையால் தூக்கி தன் பந்தை விரைவாய் எடுத்தாள் இதை நான் நேரில் பார்த்தேன் ஐயாயிரம்பேர் இழுக்கக்கூடியவில்லை அலட்சியமாக ஒரு கையால் தூக்கியதை பார்த்தால் எனக்கு ரொம்ப பயமாயிருக்கிறது பூமியில் பிறந்த இவள் பேயோ, பிசாசோ, அல்லது தூர்க்கையோ, பராசக்தியோ எதோ ஒன்றும் தெரியவில்லை என்று சேவகன் வார்த்தையை கேட்டதும் ஜனகன் என்ன சொன்னானென்றால்:

7. ஸாகி ப்யாக் - ஆதி.

𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑌨𑌿 - 𑌜𑌵𑌮𑍁𑌕𑌯𑍋𑌸𑌨𑌜𑍇𑌷𑌿 । 𑌤𑌨𑌸𑌤𑌿𑌤𑌿𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌜𑍇𑌪𑍍𑌪𑌕 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍂𑌲𑍇𑌤𑌨𑌿𑌮𑌨𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿 ॥

ஜனகுடியதிவினிதத்யமுகாதனி - ஜவமுகயோசனஜேசி
தனஸதிதியாஸங்கதிஜெப்பக ஸத்யமூலேதனிமனஸாஞ்சி

(இ-ள்.) ஜனகன் சேவகன் சொன்னதைக்கேட்டு தன் பட்டராணியோடு இந்த ஸங்கதியை சொல்லி யோசித்து பார்த்து இவன்

சொல்வது மெய்யல்ல சுத்த பொய் என்று தீர்மானித்து அடே சேவகா அவ்வித கார்யம் இனி ஏதேனும் நடக்குமானால் என்னை நேரில் அழைத்து காண்பிக்கவேணுமென்றாக்ஞாபித்து அவனை தாங்கள் அனுப்பிவிட்டார் அந்தஸேவகன், ஜநகன்ஸமயம்பார்த்து கொண்டிருக்கும்போது, ஜானகி, தன் தங்கைகளோடு அசுவயானம் என்னும் விளையாட்டு விளையாடினாள் எப்படி என்றால்.

8. 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌾𑌰𑌿 - ரூபகம்.

𑌧𑌰𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑌖𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌳𑍀𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍇
𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍇𑌵𑌕𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂। 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍂
𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚
𑌸𑌂𑌸𑌦𑌂𑌪𑌰𑌂𑌪𑌿𑌤𑌾॥

தராஸுதாஸகீபிரச்வகேளிமைச்வரம் தநுஃ கரே வித்ருத்ய ஸாகரொத்ததாச்வ ஸேவகைத்துருதம் நிரீக்ஷ்யபூபசந்நிதௌநிவேதிதம் யதாஸவயம் விசாரமேத்யதாமு வாசச்ஸம்ஸதம்பரம்பிதா.

(இ-ள்.) ஒரு ஸமயம், ஸீதை, தன் தங்கைகளுடன் குதிரையாட்டம் விளையாடுவதை ஸேவகன் பார்த்து வேகமாக ஓடி வந்து ஜநகமகாராஜனிடம் தெரிவிக்கவே, அந்த, நரேந்திரன் நேரில் பார்க்கும்போது, அவள் அச்வகிரீடை செய்துக்கொண்டிருப்பதை பார்த்தான் (அதாவது) ஊர்மிளை முதலானவர்கள் அக்கா ஜானகி, நாமெல்லாரும் குதிரை சவாரிசெய்து யார் குதிரைமுந்திஓடுகிறது பார்ப்போமென்று சொல்லி, அவர்கள் ஒரு கோலின் நுனியில் கடிவாளம்போல சிறுகயிரைக்கட்டி கையிலிழுத்து பிடித்துக் கொண்டு, குச்சியை குதிரை யென்றும் அதில் ஏறி கொண்டிருப்பது போல ஜாடைசெய்து கொண்டும் வலதுகைகயில் கொரடாவைப் போல சிறு பொம்புபிடித்து அதனால் குதிரையை பிடித்தோட்டுவது போலவும் குதிரை ஓடுவதுபோலவும் அந்த இடத்தில் நாலு பக்கமும் கோலையிழுத்து சுத்தி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது ஜானகி, அந்த சிவ சாபத்தை, குதிரையாகவும், அதன் நாணை கடிவாளமாகவும் செய்துக் கொண்டு, எல்லாருக்கும் முந்தி வில்லையிழுத்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பதை ஜனகன் பார்த்தும் ஆச்சரியங்கொண்டு மெய் மறந்து, அந்த வைதேஹியின் நிரதிசய பராக்ரமத்தைத்தெரிந்து சபை வந்து ஒரு பிரதிக்ஞை செய்தான்.

9. சுலோகம்.

𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌚𑌾𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑌂 𑌯𑌃
𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈𑌮𑍇𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿𑌸𑍁𑌤𑌨𑍁𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌂𑌮𑌾𑌨𑌿
𑌨𑍀𑌂 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨𑌤𑍇𑌨𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌮𑍁𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌮𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌮𑍁𑌖𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂
𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂॥

பூபாலாசிவசாபமத்யஸஹஸாஹ்யரோபாணம்ய:க்ரோத்யஸ்மை
மேதநயாம் த்தாமிஸுதநும் ஸீதாஹ்வயாம்மாநினீம்
இத்யுக்தாஜநகேநதேகநிகிலா: க்ஷோணீச்வராஸ்தேமுதாசுருத்
வாஸாமமசேதிவாதமுகரா ப்ராபு:புரீம்மைதிலீம்,

(இ-ள்.) எந்த ராஜகுமாரன் இந்த சிவச்சாபத்தை எடுத்து வளைத்து ஆரோபணஞ்செய்கிருனே அவனுக்கு, அழகு வாய்ந்த மேனியுள்ள ஸீதை யென்று பெயருள்ள என் பெண்ணை பாணி கிறஹணம் செய்து கொடுக்கிறேனென்று ஒரு பத்திரிகை எழுதி தூதாள்கையில் கொடுத்து ஜநகன் சகலதேசத்து மன்னர்களுக்கும் தெரிவிக்கவே, அந்த சங்கதியைக் கேட்டு சகல ராஜ குமாரர்களும் சந்தோஷத்தால் ஜானகி தனக்கு கிடைக்கப்போகிருளென்றுபேசி கொண்டு மிதிலாபுரி வந்து சேர்ந்தார்கள் இதைசபாபதி ஐயரவாள் ஒரு ஆந்திர பத்தியத்யத்தால் தெரிவிக்கிருர்.

10. சம்பகமாலா பத்யம்.

ஜநகந்ருபாலுடல்ல சிவசாபமு வஞ்சின யட்டிராஜுலகே த்ஸனு வுக-நாது புத்திரியகு ஜானகி நித்து நடுஞ்சு தானுகாயநின-ப்ரதிக்ஞ வேகவிநியந்தட மோதமுஜந்தி ராஜுலெல்லனுமிதிலாபுரம்புனகு க்ரக்குனவச்சிரி கும்புகும்புலே.

(இ-ள்.) ஜனகராஜன் அந்த சிவசாபத்தை வளைத்தராஜனுக்கு தன்புத்திரியான சீதையை கொடுப்பேனென்றப்ரதிஞையைகேட்டு ஸந்தோஷங் கொண்டு எல்லா ராஜாக்களும் கும்பல்கும்பலாக மிதிலாபுறத்திற்கு வேகமாக வந்தார்கள்.

11. கல்யாணி - ஆதி.

ராஜுலெல்லவச்சிரந்த முகா ராஜகோபாலுனிபூஜிஞ்சிவேடுத்ஸு (ரா)

(1) அங்கசோளகர - ஹாடடெங்கணகூர்ஜரசேதிகர்ணுட்கயு
களிங்ககொங்கணமாளவகௌடபு ஸிந்தமராடவிதர்பயனு ()

(2) வங்கயவனமலயாளத்ராவிடயு - பர்பரசால்மலிபாஞ்சாலயு
ரங்கைகணகாச்மீரகுந்தலசினயு-லாடபாண்ட்யஸௌராஷ்ட்ரயு

(3) தேசவாரிதிவெல்லனுதாராளமுக பொங்கிச்சேரவச்சிநட்டி
தீருலனு மாருலேஙியட்டிமஞ்சி ஸொம்முலலங்
காரமுஜேஸ-கொனிகணமுகானு (ரா)

சகலராஜாக்களும், பகவானை பூஜித்து ஸீதை தனக்குகிடைக்க வேண்டுமென்று வேண்டிகொண்டு மிதிலாபுரிவந்து சேர்ந்தார்கள். அப்படிக்குவந்த அங்கதேசம்முதல் ஸௌராஷ்டிரம் வரையிலுள்ள ராஜாக்கள் கரைபுரண்டுவரும் ஸமுத்திரம்போல ஆரவாரத்துடனும் இணையற்ற அலங்காரத்துடனும் கம்பீரமாக விதேஹநகரம் வந்தார்கள்ஜனகர் அந்த ராஜாக்களை எதிர்கொண்டழைத்து மரியாதையாய் அவர்களுக்கு விடுதி ஜாகா கொடுத்தார்கள்.

12. ஸாகி - ஆதி.

தஸ்மாந்நிர்கத்ய ஸ்ரீஸஹ்யாநதீம் யயுர்விஶ்வாமித்ராத்யா:|
தஸ்மிந்நாகத்ய கேவட்டோ நாவிகோ வாக்யமப்ரவீத்||

அச்சட னுண்டி ஸ்ரீபத்ராநதிகி யந்தருவச்சிரிமுந்து
முச்சடநோகமாடபல்கேனு மாதவுடனே நாவிகுடு

(இ-ள்.) இந்த ஸீதாஸ்வயம் வரத்துக்கு, தூதர்முகமாக அழைக்கப்பட்ட விசுவாமித்திரர், மற்ற ரிஷிகணங்களை நேமிதிலேக்கு, அனுப்பி இராமலக்ஷ்மணர் இருவர்களையும் கௌதமாச்சாமத்தின் வழியாக அழைத்து வந்து, அஹல்யா சாபவிமோசனம் செய்து வைத்து அஹல்யை, கௌதமர் இருவர்களால், பூஜை பெற்றுக்கொண்டு இம்மூவர்கள், குருக்குவழியாக மிதிலாபுரிக்கு புறப்பட்டு வரும்வழியில் பத்திராநதிக்கரைக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள் அந்நதியில் மாதவன் என்றும் ஓடக்காரன் ராமபக்தன் ஆசையால் ஸ்ரீராம பூஜைசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனுனதால் ஸ்ரீராமபிரானைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறான்.

13. சுலோகம்.

க்ஷாலயாமி தவ பாதபங்கஜம் நாத தாருத்ருஷதோ: கிமந்தரம் | மாநுஷீகரணசூர்ணமஸ்தி தே பாதயோரிதி கதா ப்ரதீயஸீ||

க்ஷாளயாமிதவபாதபங்கஜம் நாததாருத்ருதோ: கிமந்தரம்
மானுஷீகரணசூர்ணமஸ்திதே பாதயோரிதிகதாப்ரதீயஸி

(இ-ள்) ஹே, ராமா ! தாங்கள் இந்த ஓடத்தில் ஏறவேண்டு மானல், நான் என்மனமாற தங்கள் திருவடித் தாமரைகளை சுத்தி செய்யவேண்டும் இந்த பொற்றும்பாளத்தில் தாங்கள் திருவடிகளை வைக்கவேண்டும், (ஏனென்றால்) ஹே, ஜகத்பதே! மரத்துக்கும் கல்லுக்கும் என்னபேதமிருக்கிறது கல்லை பெண்ணைகச் செய்யும் தூளிகள் தங்கள் பாதத்திலிருக்கின்றன என்பதை கேட்டிருக்கின் றேன். தவிர, இந்த கதை கல்லான அஹல்யயை பெண்ணைகச் செய்ததால் எங்கும் பிரசித்தியாயிருக்கிறது எத்தனை மரங்களைச் சேர்த்து இந்த ஓடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எல்லாம் தங்கள் பாததூளிபட்டு பெண்களாய்விட்டால அவர்களை ரட்சிக்களன்னுலே முடியுமா ஆகையால் தங்கள் பாதத்தை நன்றாய் க்ஷாளனம் செய்து விடுகிறேன் என்றான், அதைக்கேட்டு அவன் பக்திக்கி திருப்தி அடைந்து அவன் செய்த பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டு, திவ்யாலங் காரத்துடன் ஸஜ்ஜப்படுத்தியிருக்கிற ஓடத்தில், விசுவாமித்திரர், ராமலக்ஷ்மணுள் ஏறவே, அந்த மாதவன் என்னும் ஓடக்காரன் பக்தியுடன் ஒரு பக்கமிருந்து ஓடத்தை தள்ளுகிறான். அவன் மனைவியும் மற்றொரு பக்கமிருந்து இருவர்களும் சேர்ந்துபாடிக் கொண்டு ஓடந்தள்ளுகிருர்கள்.

14. ஓடப்பாட்டு மிச்சுரதாளம்.

தேவாதி தேவனையே ஸகியேதேடிடுவோம் வாருமம்மா
சீர்மிகுந்த கப்பல்தனில் திகழுவம்மா காமேறி

(முடுக்கு) காரொத்தவண்ணமும், ஏருமதிமுகமும், ஏருள்ளகுரு
தேவதாசனைக்கண்டு, மயங்கி, மனம் இயங்கி, கொஞ்சம்
தயங்கி, கன்னப்பிடி அன்னமே, மின்னகடைமானே.

வசனம்.

இவ்விதம் மாதவன் என்னும் நாவிகன் பாடிக்கொண்டு பத்ரா நதியின் அக்கரை சேர்ந்தவுடன் விசுவாமித்திருடன், ராமலக்ஷ்ம ணுள் ஓடத்திலிருந்து கரையிலிறங்கினதும் ஸ்ரீராமபிரான் அந்த மாதவனுக்கு ஓடந்தள்ளின கூலி கொடுக்கவே அவன் அதில்விருப்ப மில்லாத முமுக்ஷு என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறான்.

15. சுலோகம்.

[illegible]

ஸ்ரீமத்பங்திரதாத்மஜாயஸமுதாவ்யாதோவதச் சோத்தாம்
ஸ்ரீமங்ஸம்ஸ்ருதிபங்தஸிங்துதாணோநாத:ப்ராஜாஹம்பவான்
ஸோஹம்ஸப்தமஹோததீங் புவிஜநான்ஸந்தாரணேகப்ர
புஸ்தஸ்மாத்தேம மச்சப்ராபேதமபிநௌதா தும்க்ரிஹீ தம்கஹி

(இ-ள்.) அந்த மாதவன், ஸ்ரீராமபிரானிடம் என்ன ஜவாபு சொன்னான்- ஸ்ரீமானாகிய, ஹே, ராகவா, தாங்கள், ப்ரஜைகளை, ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து தாண்டிவிக்கிறவாள். அடியேன் பூமியில் ஜனங்களை; ஏழுசமுத்திரம்தாண்டும்படி செய்கிற ஓடக்காரர்களுக்கு எஜமானன். நம்மிருவர்களும் ஒரு தொழிலுள்ளவர்களானதாலிருவர்களுக்கும் பேதமில்லாததால் தங்களிடம் இந்த கூலிவாங்கமாட்டேன்-என்றான்.

16, ஸாகி ஆதி.

[illegible]

ஆமாட லுவிநி யானந்தமுதோனு க்ரஹமதநிகிஜேசி
காமஜநகுடு கௌகலிஞ்சி கொநிக்ரமமுகசேநெடபாசி
சொம்பு தோரிஷிலு ஸ்வாமினிகூடி ஜநகபுரிகிபோவகனு
கும்புகஜனு லுகூடிமாட்லாடிரிகலகலமநிமுதமுகனு

(இ-ள்) மாதவன்சொன்ன அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு ஸ்ரீராமன் சந்தோஷமாக அவனுக்கு மோக்ஷமுண்டாக அனுக்ரஹம் செய்து

கிரமமாக அங்கிருந்து புறப்பட்டு, முனிஜனங்களுடன்கூடி மிதிலா புரிக்குள் பிரவேசித்தவுடன் இந்த ஸ்ரீராமபிரான் அழகைப்பார்த்து ஜனங்கள் கும்பல்கூடி சந்தோஷமாக கலகலவென்று பேசத்துடங்கினார்கள்.

17. அடாணு-ஆதி.

ராமலக்ஷ்மணுலுவெடலிரி - ரமணீயமுகா (ராம)
ஹேமகலசசதவிமான ரஞ்ஜிதராஜ
ஜநகபுரராஜவிதிலோ (ராம)
ராகேந்துபலஹர்ம்யதலோஜ்வலஸதனகவாக்ஷமுலலோயா
குகராஜிதமுக சந்த்ரவிபூஷிதரமணீ ஜநுலெல்லஜூசிபொ
கடகா (ராம)

ராமலக்ஷ்மணுலுவெட லிரி-ரமணீயமுகா (ரா)
ஹேமகலசசதவிமான ரஞ்சிதராஜஜநகபுரராஜவிதிலோ (ராம)

ராகேந்துபலஹர்ம்யதலோஜ்வலஸதனகவாக்ஷமுலலோயா
குகராஜிதமுகசந்த்ரவிபூஷிதரமணீஜனுலெல்லஜூசிபொகடகா

(இ-ள்.) அநேக ஸ்வர்ண கலசங்களுள்ள விமானங்களால் விளங்கும் ஜநக மஹாராஜன் அரசாளும் புரியான மிதிலையின் ராஜ வீதியில் ராமலக்ஷ்மணுள் அழகாகபுறப்பட்டார்கள். சந்திரகாந்த கற்களாலிழைத்த உப்பரிகையிலிருக்கிற ஜன்னலுக்குள் விளங்கும் முகசந்திரனால் பிரகாசிக்கும் ராஜ ஸ்திரீகள் இந்த ஸ்ரீராமபிரானுடைய நிரதிசயலாவண்யத்தைப்பார்த்து வர்ணிக்கிறார்கள்.

18. ஆநந்தபைரவி பதம் ஆதி.

(1) ராமுனோராஜ கனுலாரமுனொ
கதிலகனுலாரமுனொ நெநெருமரு

(2) ஐநுனொ மாகஉவெநுனொ
வணுமனுனொ நெநெருமரு
வணக்கிராஜஸலெக்கிவொயக்கொரா
நெநெருமரு

(1) மாருடோ ராஜகுமாருடோ
அதிஸுகுமாருடோ நேநெருகனு

(2) இந்துருடோகாக உபேந்துருடோ
புன்னமாசந்துருடோ நேனெருகனு.
எக்கடிராஸஜமெக்கடி ஓயக்கரோ
இதனிகி ஸரியெவ்வரு

(இ-ள்.) உப்பரிகையிலிருக்கும் இராஜ கன்னிகைகள் ஸ்ரீராம பிரான், ரூ பௌதார்யாதிகுணங்களைக் கண்டு பலவிதமாக வர்ணிக்கிறார்கள். அடி அம்மா! ராஜவீதியில் விசுவாமித்ரமுனி வலது பக்கமிருக்குமிவர்யாரடி! மன்மதனோ! (மன்மதன் அனங்கனுச்சுதே) அல்லது ராஜகுமாரனோ! (ராஜகுமாரனானல் கால்நடையாக யுலாவமாட்டாரே) அதிசயித்த சோபனகுணங்கள் வாய்ந்த இரண்டு கையுள்ள முருகக்கடவுளோ எனக்குத்தெரியவில்லை.

[அல்லது] இந்திரனோ! (இந்திரன் ஸஹஸ்ராக்ஷனுச்சுதே) அல்லது உபேந்திர மூர்த்தியான விஷ்ணுவோ! [விஷ்ணுவானல் நான்கு கைகளிருக்குமே] அல்லது பூர்ணி மாசந்திரனோ! சந்திரன் ஆகாசத்திலல்லவோ ஸஞ்சரிப்பான். ஓ அக்கா! ராஜஸம் எங்கே இந்த ஸ்ரீராமன் காம்பீர்ய மெங்கே, இவருக்கு சரியான புருஷன் ஒருவருமிருக்கமாட்டார் என்று மாதர்கள் வர்ணித்தார்கள் இன்னம் அவரழகைக்கண்டு பலவாராக வர்ணிக்கிறார்கள், அதை கம்பர் எழுதியிருக்கிறார்.

19. கம்பர் பாடல்.

தோள்கண்டார் தோளேகண்டார் தொடுகழற்கமலமன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார் தடக்கை கண்டாருமதே
வாள்கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவினை முடியக்கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத்தன்னானுருவு கண்டாரை யொத்தார்.

(இ-ள்) ஸ்ரீராமபிரானழகு (ஸ்த்ரீபௌம்ஸாம்ஸ மநோஹாரிணம் ஸர்வஸாம்ஸ த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்) என்றபடி அவர் ரூப ஔதார்யகுணங்களால் புருஷர்களுடைய கண் மனதை அபஹரிக்கிறவர் ஸ்திரீகள் கண்ணையு: மனதையும் அபஹரிப்பதை என்ன வென்று சொல்லுவோம். ஸ்ரீராமன் மிதிலாபுரி வீதியில் போகும்போது

அவர் மேனியின் அவயவங்களின் பூரா அழகை கண்டவர்கள் யாருமில்லை. அவர்தோளை கண்டார்தோளின் பூராஅழகை பார்ப்பதற்கு தோளையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அழகாயும் கமலம் போலும் விளங்கும் தாளை பாதத்தை கண்டவர்கள் அதையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வாளையொத்த கண்களால்யாரும் அவர் வடிவை முடியபார்த்தவர் யாருமில்லை.

20. ராமாயணம் ஒவி.

விஶ்வாமித்ரம் நரவ்யாக்ரம் | ஶ்ருத்வா ஜநகபூபதி: |
ஶதாநந்தம் புரஸ்க்ருத்ய புரோஹிதமநிந்திதம் |
விஶ்வாமித்ரம் ஆஹூய விதிவத் பூஜயாமாஸ ஸத்வரம் ||

(இ-ள்) அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களோடு விசுவாமித்திரர், மிதிலையின்வீதியை பார்த்துகொண்டு, தங்களுக்கு வஸிக்க, ராஜனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விடுதியில் இறங்கவே, இவர்வந்திருப்பதை ஜநகபூபதி கேழ்விப்பட்டு, தன்புரோஹிதர் சதாநந்தரோடு, விசுவாமித்திரரை எதிர்கொண்டழைத்து பீடத்திலுட்கார்த்தி வைத்து விதிவத்தாய் பூஜித்தார். குசலப்ரசனம் செய்துக்கொண்டு அவர் இருபக்கத்திலுமுட்கார்ந்திருக்கும், தாசரதிகளைப்பார்த்து, ஜனகர் (இமௌ குமாரௌ பத்ரம் தே + ஶ்ரோதுமிச்சாமி தத்வத:) பாலகாண்டம் 50-வது ஸர்க்கம் 17-மு-21 - வது) சுலோகங்கள் சொல்லவும் இந்த குழந்தைகள்யார். மங்கள முண்டாகட்டும். (ரூபமேவாஸ்ய மஹிமாநம் வ்யாசஷ்டே) என்கிறபடி இவர்கள் ஸ்வரூபமே, மஹிமையை தெரிவிக்கிறது. தேவதைகளுக்கு, ஸமமான பராக்ரமமுள்ளவர்களாகவும், கஜஸிம்மாதிகதிகளுள்ளவர்களாகவும், சூரர்களாகவும், சார்தூல விருஷபங்கள் போலுள்ளவர்களாகவும், தாமரகண்ணுள்ளவர்களாகவும் அம்பாறாதூணி, கட்கம் வஹித்தவர்களாகவும் அச்வினீதேவதைகளுக்குசரியான அழகுடன் யௌவனம் வாய்ந்தவர்களாகவும், தேவலோகமிருந்து பூமியை அடைந்ததேவதைகள்போலும்சால்நடையாய் இங்கென்னகார்யமாக வந்தார்கள். இவர்களை புத்திரர்களாக அடைந்த புண்யவான்யார்! என்று இன்னும் பலவாராகவர்ணித்து, ஜனகர் கேழ்க்கவே, விசுவா

மித்திரர் ஐயா, ஜநகனே, (ந்ருவெஉய ந்ஹா தா நளவ டைரு ளஉ ஸாயஸ்ருவெ தள ஸியூர ஸ்ரீ நிவாஸஞு + ஹாய ந ஷிஜிஜூாஸா ஂகதஹோம நஂவூதி||) இவாகள் அயோத்தியாதிபதியான தசரத ராஜன் புத்திரர்கள் இவர் ஜேஷ்ட குமாரன் ராமன், இவர் அவர் தம்பி, லக்ஷ்மணன், நான் ஸித்தாச்ரமத்தில் கொஞ்ச காலமாக வஸித்து ஒரு யாகம் செய்தேன் அதற்கு, ஸுபாகு மாரீச்ன் முதலானவர்களால் இடையூர் நேர்ந்தது அவர்களை நிக்கிறஹித்து என் யாகத்தை இரக்ஷிக்க இவர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்தேன். இவர்கள் அவ்விதம் அரக்கர்களை ஸம்ஹரித்து என் யாகத்தை நிர்விக்னமாக நிறைவேற்றினார்கள். உந்தன் பெண்ணின் விவாஹத்திற்கு பந்தயமாகவைத்திருக்கிற, சிவச்சாபத்தை பார்க்க வேணுமென இங்கு வந்திருக்கிறார். வரும் வழியில் சாபத்தால், கல்லாகக்கிடந்த அஹல்யயை பாததூளியால், இந்த ராமன், பெண்ணாகச்செய்து, கௌதமருடன்சேர்த்து அவர்கள்செய்தபூஜையைப் பெற்று இவ்விடம் வந்திருக்கிறார் என்றார். அதைக் கேட்டு, கௌதமர் புத்திரரான சதாநந்தர், ரொம்பவும் சந்தோஷமடைந்து ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஹே, தாசரதே, தங்கள், குருவாகிய இந்த விசுவாமித்திரர், ஆதியில் ராஜனாக இருந்து, வஸிஷ்டரிடம்போட்டியால் பிறகு ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு தபஸால் பிரம்மரிஷியானார் என்கிற அவர்கதையைச்சொல்லவே, அதைக் கேட்டு எல்லாரும், ஆச்சர்யப்பட்டார்கள், பிரகு, ஜனகன், அவர்களை விடுதிக்கி அனுப்பி மறுநாள் காலையில், எல்லாரையும் ஸ்வயம்வர சபைக்கு அழைத்து ஸீதா ஸ்வயம்வர சபை தயார் செய்தான். எல்லா ராஜாக்களும் அங்கு வந்து தங்கள் இடத்திலுட்கார்ந்தார்கள். விசுவாமித்திரர், இராமன், லக்ஷ்மணன், இவர்களுடன் வந்து முனிகளுக்கு தக்க இடத்தில் உட்கார்ந்தார். எல்லாரும் நிறைந்த சபையில் ஜனகர் என்ன செய்தார்.

21. கந்தம்.

ஜநக நிருபாலுண்டாவல - ஜனுலனேகுலனுபம் பிஜவமுகடுடன் கனச்சாபமு தெப்பிஞ்சியு - ஜனபாலு கெல்ல தெலுடஸப நிட ஜேஸன்.

(இ-ள்) ஜனக மஹாராஜன் அங்குள்ள அநேக ஜனங்களை அனுப்பி சீக்கிரமாக அந்தசபைக்கி, மஹாகனமான சிவச்சாபத்தை

கொண்டு வரச்சொல்லி, ராஜாக்களின் முன்னிலையில் ஸ்வயம்வர மண்டபத்தில் எதிரில் கொண்டுவைத்தார், அப்போது அந்த மண்டபத்திற்கு வேடிக்கைப் பார்க்க தோழிகளுடன் மெத்தையின் வழியாக ஸீதாதேவி வருகிருள்.

22. உஸேனி-ஆதி.

ஜானகிவேடுகச் சூடவச்சேனே
ஜலஜாக்ஷியீமேடபை யிதிகோனே (ஜா)

(1) (சரணம்) ச்செங்சட்ட நாடேட்டிச்செலுலதோ கூட ஜேரிமாட்லாடுச்சுச்சிறு நவ்வுதோட நங்கனுமணுலச்சை லாகிச்சி வேட நந்தமை னகுச்சள்ளஸியாட (ஜா)

(2) அத்தம்புச்செக்கிள்ளுசிரமஜலமூறஅதிவேகொப்புநன்ல விருலட்டேஜார முத்துகும்மமோ முனபாலுகார முதிதமதினிஸங் தோஷமுமீர (ஜா)

(3) நவரத்னாபரணம்புலு பெட்டி நடுமுன பீதாம்பரமுனு கட்டி-யாவல தானிபை காஞ்சியும்ஜ—ட்டியலகோபாலுரா - ணிநி போலுகாட்டி (ஜா)

(இ-ள்) ஸீதை வேடிக்கைபார்க்க வந்தாள் அந்த ஜல ஜாக்ஷி யான ஜானகி, மெத்தையின்பேரில் இதற்காக வந்தாள் அரண்மனை யில் விசித்திரமான, கவாக்ஷங்களுண்டு உள்ளிருக்கிறவர்களுக்கு வெளியிலுள்ளவர்கள் தெரியும், வெளியிலிருக்கிறவர்களுக்கு உள் ளிருக்கிறவர்கள் தெரியாது அவ்வித ஜன்னல் வழியாக சபையி லுள்ளவர்களைப்பார்க்க வந்தாள்.

1. விளையாடும் தன் தோழிகளோடு மந்தஹாசத்தோடு பேசிக் கொண்டு, தாதிகள் கைலாக்குக்கொடுக்க அழகான குச்சங்களாட ஸீதை வந்தாள்.

2. பில்லைகண்ணாடிபோலுள்ள கன்னங்களில் வேர்வையுண் டாக, கூந்தலிலுள்ள புஷ்பங்கள் உதிர, முகத்தில் பால்வடிய, திருப்தியுள்ள மனதில் ஸந்தோஷமதிகரிக்க, ஜானகி வந்தாள்.

3. தோழிகளுடன், ஸபையில் வந்து உட்கார்ந்துக்கொண் டிருக்கும் ராஜ குமாரர்களை பார்க்கும்போது, ஸீதைக்கி யாரை மணம்புரிவதில் பிரியமிருக்கிறதென்பதை கேழ்க்கிருர்கள்.

23. ஸாரங்க அல்லது அஸாவேரி ஆதி.

இந்தரிலோனே எவ்வரிபெணுட்லாடெத விபுடுதெல்புஸீதா
யர்தகத்தெ நீ மதிகிட ஸம்மத மைனதெவருவனிதா (இந்த)

(1) ரத்னுல தொடபுலமரின யதடா யதடுகாடு போ போவே
ப்ரகிலேரி கிரீடமு கலடதடா ,, போவே (இ)

(2) ஜதசால்வலு கப்புகொன்னயதடா ,, போவே
ஸததமு நல்வுச்சு பலிகெடியதடா ,, போவே (இ)

(3) ஸித வர்ண கொடுகுல மரினயதடா ,, போவே
ஹிதமுக திண்டுந ஜேரி னயதடா ,, போவே (இ)

(4) அதிநீலவர்னு டாஜானுபாஹுடகு யதடடேயனகா
ப்ரதிமாட்லாடகபடத்தியுஸிக்குணக்ஷிதிஜ-ஒச்சதவேமே (இ)

(இ-ள்) ஒரு தோழி கேட்கிருள், அம்மா ஸீதே! இங்கு வந்திருக்கிறவர்களில் யாரை கல்யாணம் செய்து கொள்ளப்போகிருய், உன் மனதுக்கு பிடித்தவர் யார் சொல்லு என்று கேட்டாள். மற்ருெருவள் கேட்கிருள் (1) ரத்னமிழைத்ததோடா இரண்டு கையில் போட்டு கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிற இந்த ராஜகுமாரனு! உனக்கு பிடித்தவனெனவே (ஸீதா) இவனில்லே போடி போடி என்ருள். வேருெருவள் கேழ்க்கிருள், நிகரற்ற கிரீடம் தரித்திருக்கிறவனு! என்ருள். (ஸீதா) இல்லேபோ என்ருள். வேருெருதோழி இரண்டு ஸால்வை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறவரு! உனக்கு பிடித்தவரென, (ஸீதா) இல்லேபோ என, இன்னுமொரு தோழி, எப்போதும் சிறித்துப் பேசுகிறவருயென, (ஸீதா) இல்லே போ என. இன்னமொருதோழி (3) வெண்குடை பிடித்துக் கொண்டிருக்கிருர், இவராயென (ஸீ) இல்லே போ என (தோ) உய்யாரமாக திண்டில் சாய்ந்துகொண்டிருக்கிருரே இவராயென, (ஸீ) இல்லே என்ருள். ஸீதை சித்தமறிந்த ஒரு தோழி கேழ்க்கிருள். (4) ஹே ஸீதே! இதோ இங்கு பார், விஸ்வாமித்திரர் பக்கத்திலுட்கார்ந்திருக்கிருரே நீலமேகச்யாமளன், ஆஜானுபாஹுவாயிருக்கிற இவரைகல்யாணம் செய்து கொள்ள பிடித்திருக்கிறதா என்று கேழ்க்கவே, ஸீதை பதில் சொல்லாமல் வெட்கப்பட்டு தலேகுனியவே, தோழி கேட்கிருள். ஹே ஸீதே! இவரைக் குறித்து கேட்டதற்கு, பதில் சொல்லாமல், வெட்கங்கொண்டு ஏன் தலே குனிகிருய் இவரிடத்தில் தான்

பிரியமிருக்கிறதுபோலிருக்கிறது என்றாள். இதை மஹாராஷ்டிரத்தில் வேறு விதமாக ஒரு பதத்தால் தெரிவிக்கிறார்.

24. நாத நாமகிரியா பதம் ஆதி.

கொண துஜ நாம ஸியெதோ-ஸாம்கவொ ஸீதெ (கொ)

பைலகுஸும்பிது ஸ்தச்ஸில்யாலா-பாயிதொகாயெநவெஹ

பிடாதெயிதொ ஹடபகராலா (ஸாம்க + தெ) (கொ)

அபிநவகங்கண ஹஸ்தகட்யாச்சா (ஸாம்க + தெ) (கொ)

நவரத்நாங்கித ஜடிதிமுத்ராச்சா (ஸாம்க + தெ) (கொ)

திக்கஜஸதூபதொந்திலஹாரி (ஸாம்க + தெ) (கொ)

த்யாரிஷிமண்டலதிவ்யதனுர்தா த்யம்ஹாநவெஹண

மேகச்யாமளராமபராத்பரப்ரபுதோஹோயமஹண (கொ)

கோண துஜம நாம் ஸியோதோ ஸாங்கவோ ஸீதே

(1) பைலகுஸும்பிது ஸ்தச்சில்யாலா பாயிதோகாயேநவேஹ

(2) பிடாதே யிதோ ஹடபகராலா (ஸா)

(3) அபிநவகங்கண ஹஸ்தகட்யாச்சா (ஸா)

(4) நவரத்னங்கித ஜடிதிமுத்ராச்சா (ஸா)

(5) திக்க ஜஸா நிருப தொந்திலபாரி (ஸா)

(6) த்யாரிஷி மண்டலதிவ்ய தனுர்தா

த்யம் ஹாநவ்ஹே நாம்ஹணே
மேகச்யாமள ராமபராத்பர ப்ரபுதோ ஹோயமஹண ()

(இ-ள்) ஹே ஸீதே! உன் மனது யாரிடத்தில் பிரியப்பட்டிருக்கிறது சொல்லு மாதளம்பூ நிறமுள்ள பட்டு ஆடைதரித்திருக்கிறவனிடமா உன் மனது பிரியப்படுகிறது. (ஸீ) அடி தோழி, எனக்கு ஒருவரிடத்திலும் பிரியமில்லை. (தோ) 2. வெற்றிலைமடிக்கிறவர் மடித்து கொடுக்கிறதை தின்றுக் கொண்டிருக்கிறவனிடமா பிரியப்படுகிறாய். (ஸீ) இல்லை 3. புதிதான ஹஸ்த கங்கணம்போட்டு கொண்டிருக்கிறவனிடமா பிரியமிருக்கிறது. (ஸீ) இல்லை 4. நவ

ரத்னமிழைத்த முத்திரை மோதிரம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனிடமா பிரியமாயிருக்கிறது. (ஸீ) இல்லை. 5. திக்கஜம்போல தொங்கி போட்டிருககிறவனிடமா பிரிய மிருக்கிறது. இல்லை. 6. இந்த ரிஷிமண்டலத்தில் திவய கோதண்டத்தை தரித்திருக்கும் மேகச்யாமளனுகவும், பராத்பர வஸ்துவாயும், பிரபுவாயுமுள்ள ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியா உனக்கு பிரியமுள்ளவர் என்று கேட்கவே ஸீதாதேவி மௌனத்தினுல், ஆமாம் என்பதை, காண்பித்தாள்.

25. சுலோகம் ஒலி.

𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌲𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌕𑌨𑌕𑌲𑌤𑌾 ।

𑌅𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌧𑌨𑍁𑌃𑌸𑌂𑌭𑌙𑍍𑌗𑌪𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥

ராமோ தூர்வாதளச் யாமோஜானகீகான கீலதா

அநயொர்யோக்ய உத்வாஹஃ தனுரைசம்பஞ்ஞேமஹாந்

(இ·ள்) அப்போ தோழிகள் சொல்லுகிருர்கள் அடியேதோழி இந்த ஸீதை மனதில் தீர்மானங்கொண்டிருப்பது நியாயந்தான் இந்த ஸ்ரீராமன், அருஹம்பில்தளம்போலச்யாமளவர்ணமுள்ளவர், அதாவது நீலமேகம்போல இருக்கிருர், ஸீதையோ, தங்கக்கொடி போல இருக்கிருள். (அதாவது) மின்னல்போல இருக்கிருள். இந்த இருவர்களும், ஸதிபதிகளாக ஆகுவது உலகத்திற்கு க்ஷேமகரந்தான். ஆனுல், இந்த கல்யாணத்துக்கு, ஜனகராஜன், சிவசாபத்தை பந்தயமாகவைத்திருக்கிருர். அது பெரிய பந்தயம், என்னமாகமுடியுமோ என்று தோழிகள் சொல்லுவதைக் கேட்டு, ஸீதை, மனதில் என்ன நினைத்தாள்.

26. காலச்சோரமாதிரி மோஹநம் ஆதி,

𑌕𑌮𑌠𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌕𑌠𑍋𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍌 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦
𑌨𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌹𑌹 𑌤𑌾𑌤 𑌪𑌣𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑌾𑌰𑍁
𑌣𑌃 ॥

கமடப்ருஷ்டகடோரமிதம்தனுஃ மதுராமூர்த்திரஸௌ ரகுநந்தனஃ

கதமதிஜ்யமநேவிதீயதாம் அஹஹதாதபணஸ்தவதாருணஃ

(இ-ள்) இந்தசிவசாபம் ஆமைமுதுகு ஓடுபோலகெட்டியானது இந்த ராகவமூர்த்தி, மிருதுவான மேனியுள்ளவர் என்னமாக இவர் இந்த வில்லை ஆரோபணம் பண்ணுவார் அப்பா, ஜனகராஜனே தாங்கள்வைத்த பந்தயம் ஆ! ஆ! ரொம்ப கடோரமானது. எதற்கு இவ்விதப்ரதிக்ஞை செய்யவேணுமென்று கவலைபடுகிருள்.

27. முகாரி ஆதி.

எந்துகுயீசபத்தமுகோரிதிமாதண்டிரி
இந்துகேமிஸேதுரே (எ)

பொந்துகாதொலிஜந்மமந்துஜேஸிந
பூஜாபலமெட்லுந்நதோ எருகலேனு (எ)

(இ-ள்) என்பிதாவாகிய ஜநகமஹாராஜனே, எதற்கு இந்த ப்ரதிக்ஞை செய்தீர் இதற்கு யானென்ன செய்வேன். பொதுவாக முன்ஜந்மத்தில் செய்த பூஜாபலமெப்படி யிருக்குமோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் முன்ஜந்மத்தில் நல்ல பூஜைசெய்திருந்தால் இவர் இந்த வில்லை ஆரோபணம் செய்துவிடுவார். என்று விசாரப்பட்டு ஸ்ரீராமனை ப்ரார்த்திக்கிருள். இதைதியாகய்யரவாள் எழுதுகிருர்.

28. களிங்கராகம் - ரூபகம்.

நினுவிநாநாமதெந்து நில்வதேஸ்ரீஹரிஹரி (நினு)

கனுலகுநீஸொகுஸெந்தோ கம்மியுன்னதிகனுக (நி)

நீதுகதலுவீனுலந்து நிண்டியுன்னதிஸ்ரீராமா
ஸ்ரீதரநீநாமமுகோட்ல வெலயுச்சுன்னதிகனுக (நி)

நேனுயெச்சட்ட ஜூசிநானு நீவேயுந்நதிராம
பானுவம்சதிலகாநீ பக்துட னுச்சுபேருகனுக (நி)

(2) கபடமௌனிமாடலெல்ல கம்மநைனதிராமா
தபமுயோகபலமுநீவே த்யாகராசஸந்நுத (நி)

(இ-ள்) ஹே ஹரே ராமா ! கண்களுக்கு உன்ஸொகுசு எவ்வளவோ பரிபூர்ணமாயிருக்கிறது. உன் கதைகள் என்காதுகளில் நிறைந்திருக்கிறது ஹே ஸ்ரீதர, தங்கள் நாமம் என்வாக்கில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் எங்கு பார்த்தாலும், உங்கள் ஸ்வ

ரூபமே தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஹே, பானுவம்சதிலகா! உன் பக்தனென்று பேர்கொண்டவள் நான். நாரதர் வார்த்தையெல்லாம் மனோஹரம், தவம், யோகம், இதுகளின் பிரயோசனம் த்யாகராஜனுத ஹே ராம தாங்களே, தாங்களன்னியில் என்மனது அரைக்ஷணிகங்கூட நிற்காது, என்று ஸ்துதிக்கும்போது, தோழிகள் ஸீதையைபார்த்து நிந்தாஸ்துதியாக ராமனை வர்ணிக்கிறார்கள்.

29. பூரிகல்யாணி - ஆதி.

இதனிஜாதகம்புவிண்டிநெந்தச்சக்கனே
வெதகிஇட்டி ராமுநெவருபெண்ட்லாடுதுரம்மபோவே (இ)

கூதுரிஸககோதபடெனு கோடலுதலவாகிலில்லெ
நாதிச்சபலயொக்கச்சோட நடநிலுவதடா
க்யாதிகொடுகெங்கஹீநுடை திருகநிகநொகடுதல
கோதபடநடநின்னட்டி ராத்ரிநேவிண்டிநம்ம (இ)

அல்லுடுபிச்சநெத்துநட்ட யன்னச்சாலமூர்க்குடட்ட
ச்செல்லலுதாராதிலோ ஜன்மிஞ்சினட்ட
ச்செல்லபோவதினகாகு விருலஜாரநீயதட்ட
யல்லராமுவேஷதாரி தாயுதொங்கலிஞ்சுநட்ட (இ)

(இ-ள்) அம்மா, ஸீதே! நான் இவர் ஜாதகத்தைக் கேட்டேன். என்ன அழகு, இந்த பெரியகும்பலில்தேடி இந்த ராமனை யார் கல்யாணம் செய்துக்கொள்வார் அம்மா போ என்றாள்.

அம்மா ஸீதே, நேத்திராத்திரி இவர் ஜாதகபலனை சொல்லக் கேட்டேன் இவருக்கு ஒரு பெண்ணுண்டாம் அவள் மணலாய் அழிவளாம். (கங்கை என்றர்த்தம்) நாட்டுப்பெண் ஒருவளுண்டு, அவள் வாசப்படியிலேயே உட்கார்ந்திருப்பாள் (ஸரஸ்வதி முகத்தில் வஸிக்கிறாள் என்னும் கருத்து) இவர்ஸம்ஸாரம் ஒருவளுண்டு ஓரிடத்திலும் நிலையாயிருக்கமாட்டாள் (லக்ஷ்மீ என்றர்த்தம்) இவருக்கிரண்டு பிள்ளைகளுண்டு, ஒரு பிள்ளைக்கு தேஹமில்லை. இன்னமொரு பிள்ளை, தலைபோனவன் (மன்மதன். பிரும்மா என்றர்த்தம்)

2. இவருக்கு தங்கை புருஷன் யொருவருண்டு அவர் பிச்சை யெடுக்கிறவர் (பரமசிவன் என்றர்த்தம்) அண்ணன்

ஒருவருண்டு அவர் ரொம்ப மூர்க்கர் (பலராமரென்று அர்த்தம்) இவர் தங்கை கல்லில் பிறந்தாள் (பார்வதி யென்றர்த்தம்) இவருக்கு ஒருமதினியுண்டி அவள் தன்வயதுக்குக்குறைந்த வயதுள்ளவரைக் கல்யாணஞ் செய்துக்கொண்டாள் (ரேவதி கல்யாண கதையைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறது). இவர் ஸ்ரீராமனாக வேஷந்தரித்துக் கொண்டவர் வாஸ்தவத்தில் ஜார சோர சிகாமணி என்றதால் (ஜாயமாநோ வஹரூயாவிஜாயதெ) என்றபடியும் (பரித்ராணாயஸாதூநாம் விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்தாய ஸம்பவாமியுகெ யுகெ) என்கிற வாக்கியப்படியும் முன் த்வாபரயுகங்களில் கிருஷ்ணதி ரூபமாக அவதரித்தவர் ஸ்ரீராமனாக அவதரித்திருக்கிறார் என்று ஸ்துதிசெய்தாள் என்றுஅர்த்தம் இதைக்கேட்டதும் ஸிதாதேவி நமக்கோ, இவரிடத்தில் ப்ரேமை ஜாஸ்தியாயிருக்கிறது. தோழிகள் இப்படி எல்லாம் சொல்லுகிறார்களே என்று நீ கவலைப்படவேண்டா மென்று ஆப்தையான ஒரு ஸகி சொல்லுகிறாள்.

30. அஸாவேரி - சாபு.

நனுகன்னதல்லி நீகுவ்யஸநம்பேலபோலே (நனு)
கனகாங்கிரோச்செலுஸிட்லனி கல்கலுபல்கதரே (நனு)
தசரதந்ருபுநி தநயுண்டயோத்யா நகராதிபுடே
யஸமான யசோகுணம்புலமரின ச்செலிகடே (நனு)

(இ-ள்) என்னை பெற்றதாயே ஸீதே! நீ வ்யஸனப்படாதே போடி கனகாங்கிகளான தோழிகள் சொல்வது பொய்யல்ல. ஸாக்ஷாத் பகவானே, தசரதசக்கிரவர்த்தி பிள்ளையாகவும், அயோத்தி மாநகராதிபதியாகவும், நிகரற்ற கீர்த்தி குணங்களமைந்த குழந்தையாக அவதரித்திருக்கிறார். சீக்கிரம் உன் விருப்பத்தைக் கைகூட்டி வைப்பார் என்று சொன்னாள். இதற்குள் ஜனகராஜன் உத்திரவின் படி பிரதானி, ஸ்வயம்வர சபையில் வந்திருக்கிற ராஜாக்களிடம் சொல்லுகிறார்.

31. ச்லோகம்.

ஜாய நக்ஷத்ரகாந்தகாந்தி வ்யாநவொமெஜ நகஜாஜாதா|
ஜா நகாந்தி த்ராம்ச வ்யாநவொமெஜ நகஜா ஜாதா||

ஜோதனுஷ்டங்காரகரீ ப்ரதானபோலேஜநகஜாமாதா
ஜோநகரீத்யாச்ச ப்ரதானபோலேஜநகஜா மாதா

(இ-ள்) பிரதானி சொல்லுகிறுர். யார் இந்த வில்லையெடுத்து வளைத்து டங்காரம் செய்கிறுரோ அவர் ஜனகராஜனுக்கு (ஜாமாதா) மாப்பிள்ளையாவார். எவராலே அது செய்ய முடியவில்லையோ, அவருக்கு (ஜனகஜா = மாதா) ஜானகி, தாயாராவாள். தாயாரை, பிள்ளை நமஸ்கரிப்பதுபோல ஸீதையை நமஸ்கரிக்கலாம் என்று பிரதானி சொன்னுர். இதைக்கேட்டு வந்திருக்கும் ராஜாக்கள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ஒரு ஆச்சரியம் நடந்தது.

குறிப்பு—அந்த ஸமயத்தில் நாரதரால் ஸங்கதிதெரிந்து, லங்காதிபதியான, தசகண்டராவணன் ஸீதாஸ்வயம் வரத்துக்கு வந்தான் என்பதை வால்மீகிராமாயணத்தில் விஸ்தாரமாக சொல்லாமலிருந்தாலும், ஸங்கிரஹமாக சொல்லியிருக்கிறது. ரா - வா - 67-ஸர்க்கம் 9, 10-சுலோகங்களில் (உதயநாவா்ரம் ஹுஷ்மஜந கொவிவரீஜிதம்|ாஜவிந்ெஹாவீரெ்ஷாஸுகெ்ஷ வாமி தாவமா | நெதசுவாமணாவவெ்நா வாநவ ராக்ஷஸா:||) என்று சொல்லியிருப்பதை ஆநந்த ராமாயணம் முதலானதுகளில் விஸ்தாரமாக சொல்லியிருப்பதில் தேவதைகள், பாணுஸுரன் முதலானவர்கள் வந்த கதைகளை விட்டு ராவணன் வந்ததை நிரூபணக்காரர்சொல்லி யிருப்பதை இவ்விடத்தில் நிரூபிக்கப்படுகிறது. இதை ஆனந்தராமாயணத்தில் விஸ்தாரமாக பார்க்கலாம்.

32. ப்யாக் ஸாகி - ஆதி·

ஆலாராக்ஷஸாராஜதுரந்தரதோதசகந்தராவணநாமா|
மஸ்தஸமஸ்தஹிஹஸ்தகதாங்கிதப்ரதானிபரிகரஸம்விருதபீமா||

ஆலாராக்ஷஸாராஜதுரந்தர தோதசகந்தராராவணநாமா
மஸ்தஸமஸ்தஹிஹஸ்தகதாங்கித ப்ரதானிபரிகாஸம்விருதபீமா

(இ-ள்) அந்த வேளையில் நாரதரால் ஸங்கதி தெரிந்த இராவணன் என்கிற ராக்ஷஸாதிபன் பத்து தலையும், இருபது கையுமுள்ளவனுக தன் பிரதானி முதலான பரிவாரங்களுடன் லங்கையிலிருந்து புறப்பட்டு மிதிலாபுரிக்கு வந்து ஆகாயத்திலிருந்து கீழிறங்காமல்

மிதிலாபுரியில் கூடியிருக்கும் கும்பலைப்பார்த்து மந்திரிகளைக்கூப்பி ட்டுகேழ்க்கிருன். (ராவணன்) ஹே மந்திரிகளே! நாரதர் சொன்னது நிஜந்தான் போலிருக்கிறது. (மந்திரிகள்) பிரபோ லங்கேசுவரா! தங்கள் ஸந்நிதியில் நாரதர் பொய்சொல்லி தப்பிக்கமுடியுமா, ஆகையால் அவர்சொன்னது நிஜந்தான் (ராவ) மந்திரிகளே, இந்தஜனகன் சபையில் வந்திருக்கிறவர்கள் அழைத்து தானே வந்திருப்பார்கள் நம்மை அழைக்காமல்போவது கௌரவமா (மந்திரி) இங்கு எல்லாரும் அழைத்துதான் வந்திருப்பார்கள் தங்களை அழைக்காமல் போவது கௌரவமில்லை. (ராவணன்) மந்திரிகளே, ஒருக்கால் ஜனகன் ஞாபகமில்லாமல் மறந்திருக்கலாம் நாமாகப்போனால் மதிக்க மாட்டானு, (மந்தி) பிரபோ ஞாபககுறைவால்தான் அழைக்கவில்லை தங்களை நேரில் கண்டால் நன்கு மதிப்பான் (ராவணன்) ஒருக்கால் அலக்ஷியஞ் செய்வானே (மந்தி) எப்போ அழைக்கவில்லையோ அலக்ஷியஞ்செய்தாலும் செய்யச்கூடும் (ராவ) நம்மைக்கூட அலக்ஷியம் செய்வானு, (மந்தி) உங்களை ஒருக்காலும் அலக்ஷியஞ்செய்ய மாட்டான் (ராவ) நேரில் போய்தான் பார்ப்போமே (மந்தி) அப்படிதான் செய்யவேணும் (ராவ) மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்கலாமா, (மந்தி) மரியாதையில்லாதவன் விடு போகக்கூடாது. என்று மந்திரிகள் ராவணன் சொல்லுவதையே திருப்பிச் சொல்லுகிருர்களே ஒழிய தாங்களாக அபிப்பிராயமொன்றும் சொல்லவில்லை. இது கர்னடக தர்பாரின் வழக்கம் கடைசியாக ராவணன் சிலமந்திரிகளை நேரில் ஜனகனிடம் அனுப்பி ஸீதையை தனக்குகொடுக்க கேழ்க்க ஜனகன் சிவசாபத்தை வளைத்து 'ஆரோபணம் செய்தால் கொடுக்கிறேன் எனவே ராவணன் மந்திரிகள் சொல்லுகிருர்கள்.

33. சுலோகம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸார்தம்ஹரேணஹரவல்லபயாகிரீசம்ஹேரம்பஷண்முகவிருஷப்ரமதாவகீர்ணம் - கைலாஸமுத்ருதவதோதசகந்தரஸ்யகேயஞ்சதேதனுஷிதுர்மததோ:பரீக்ஷா

(இ-ள்) ஹே ஜனகராஜனே! இந்தசிவச்சாபம் பெரிதாயிருக்கு மானல், இதை கையில்வஹிக்கும் சிவபெருமான் ரொம்ப பெரியவர் அந்த சிவபெருமான் பார்வதி, விநாயகர், ஷண்முகன், விருஷபம், கோடிகணக்கான பிரமதகணங்கள் இவர்கள் நிறைந்த கைலாஸபர்வ தத்தை தூக்கி அம்மானையாடின எங்கள் பிரபுவுக்கு இந்த வில்லை வளைப்பது ஒருலக்ஷியமா அவர்பாகுபலத்தை பரீக்ஷிக்கவேண்டுமா வேண்டாம், மரியாதையாய் ஸீதையைகல்யாணம் செய்துகொடுத்து விடும் என்று சொன்ன ராக்ஷஸ மந்திரிகளைப்பார்த்து ஜனகர்சொல் லுகிறார்.

34. சுலோகம் பியாக் பதம் ரூபகம்.

𑌮𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂𑌚𑍇𑌦𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂।
𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌨𑍋𑌚𑍇𑌚𑍍𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯
𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍॥

மாஹேச்வரம்தனு: குர்யாததிஜ்யஞ்சேத்ததாம்யஹம்
குரோச்சம்போர்தனுர்நோசேச் சூர்ணதாம்நயதிக்ஷணாத்

(இ-ள்) உங்கள் இராஜன் ராவணேச்வரன் சிவச்சாபத்தை வளைத்து நாணேற்றுவரானல் என் பெண்ணை கொடுப்பதில் தடை யில்லை யென்றார். (மந்திரி சொல்) அந்தவில்லு சிவச்சாபமில்லாம லிருந்தால், எங்கள்பிரபு, ஒருநொடியில் சூர்ணமாக்கி விடுவாரென்று சொல்லிவிட்டு ராவணனிடம் போய் தாங்கள் நேரில் போய்தானுக வேணுமென்று சொல்லவே, ராவணன் ஜனகன் சபைக்குவருகிறான்,

35. ஆர்யா.

𑌆𑌵𑌲𑌜𑌨𑌕𑍁𑌨𑌿𑌸𑌭𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍁𑌡𑍇𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌭𑍂𑌧𑌰𑌂𑌬𑍁𑌵𑌲𑍇𑌨𑍍।
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌨𑌗𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍇 𑌭𑍂𑌵𑌰𑍁𑌲𑌂𑌜𑍂𑌚𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍁𑌗𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌲𑍇𑌸𑌨𑍍॥

ஆவலஜநகுனிஸபலோ ராவணுடேவச்செபூதரம்புவலெங்
பாவமுநகிர்வமுச்சே பூவருலஞ்சூச்சிலக்ஷ்பமுகவ்யவலெஸன்

(இ-ள்) ஜனகன் கூட்டிய அந்த பெரியஸ்வயம்வர ஸபைக்கி பர்வதாகார தேஹமுள்ள இராவணன் வரவே, அதிசயித்த மதம் கர்வமுள்ள அவனைப்பார்த்ததுப் பூமியிலுள்ள சிரேஷ்டர்களான

யாவரும் ப்ரமித்து அசைவற்றவர்க ளானர்கள். அவன் எப்படியிருந்தானென்பதை தெரிவிக்கிறார்.

36. சம்பகமாலை பத்யம்.

கநமகுமாஷராசிவலே காந்தியுகல்கினகாயமெர்ரென - கனுலு கோரபண்ளுனுல்- கட்டெடமீஸமுலுக்ரத்ரிஷ்டுல-ட்லெனஸினசேத விர்வதியு - நெர்ரகேச - லுஞ்சலங்கதா - நயமுலாஹிரிஇங்கவியா தச - கந்தருண்டட்டே - ஜஹுச்சியுன்.

(இ-ள்) குவியலாககொட்டிய உளுந்துபோல மேனிநிறமும், சிவந்த கோவப்பழம் போலுள்ள கண்களினழகும், கட்டிப்பிடிக்க கூடிய மீசையு னுக்ரபார்வையும், நெருப்புப்போலும் விளங்கும் செம்பட்ட மயிரும் கூடிய பத்துதலையுடன் ராவணனங்கு காணப்பட்டான். அவனைக் கண்டதும் சபையிலுள்ள ராஜாக்களும் பயத்தால் தலைகுனிந்து கொண்டிருக்கும்போது ராவணன் ஜனகனைப் பார்த்து ஹே ஜநகா! இத்தனை ராஜாக்களும் நீ அழைத்துதானே வந்தார்கள் (ஜநகன்) நான் அழைத்துதான் வந்தார்கள் (ராவணன்) ஹே ஜநகா! பத்திரிகை அனுப்பி அழைத்தாயா, நேரில்போய் அழைத்தாயா (ஜ) பத்திரிகையாலழைத்தேன் (ராவ) ஜநக, நமக்கு பத்திரிகை அனுப்பினையா (ஜ) மனதில் இது ஏதடா வம்பாயிருக்கிறது, இல்லையென்றால் பெரிய ரகளையாய் விடுமென்று எண்ணி சொல்லுகிறான் பிரபோ லங்கேசுவரா! தங்களுக்கும் பத்திரிகை அனுப்பும்படி மந்திரியினிடம் தெரிவித்தேனெனவே (ராவ) ஹே மந்திரி! நீ நமக்கு பத்திரிகை அனுப்பினையா? (மந்திரி) பயந்து ஐயா ராவணேச்வரா! தங்களுக்கு அனுப்பும்படி முதல் குமஸ்தாவினிடம் சொன்னேன் (ராவ) ஹே முதல் குமஸ்தா! நமக்கு இந்த விவாஹ பத்திரிகை அனுப்பினையா? (முதல் குமஸ்தா) இல்லையென்று சொன்னால் ஒரே அறையாக அறைந்து விடுவானென்று பயந்து ஐயா, பிரதாப லங்கேசுவரா! நான் தங்களது அட்ரஸ் எழுதி அனுப்பும்படிக்கி கடைசி குமஸ்தா கையில் தங்கள் பத்திரிகையை கொடுத்தேன் (ராவ) அவனைக் கூப்பிட்டு நீ நமக்கு பத்திரிகை அனுப்பினையா? எனவே, அவன் ஐயா பிரதாபலங்கேசுவரா! தங்களுக்கு அனுப்பச்சொல்லி என் கையில் கொடுத்தது நிஜந்தான் நான் சில தகவல் தெரியாததால் இதோ கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் எனவே (ராவ) என்ன தகவல் எனவே, (கடைசி

குமஸ்தா) ஐயா, ராக்ஷஸேச்வரா தாங்கள் பிரம்மவம்சத்தில் ஜனித்தவாள், திருபுவனத்தை ஜயித்தவாள், எப்போதும் திக்விஜயத்திலிருக்கிறவாள், எந்த முகாமிலிருக்கிறீர்களோ, அது தெரியாதென்று தங்களட்ரஸில், பிரம்மஸ்ரீ என்றெழுதுகிறதா, ம-ா-ா-ஸ்ரீ என்றெழுதுகிறதா, எம், ஆர். ஆர். வொய். என்றெழுதுகிறதா, உ. வே. என்றெழுதுகிறதா என்று தெரியவில்லை. அதுதெரியாமல் எழுதினால் தங்கள் மரியாதைக்கு அழகாயிராதே என்று யோசித்துகொண்டிருக்கிறேன். தாங்கள் இப்போது சொல்லுங்கள் அவ்விதம் அட்ரஸ் எழுதிகேரில் பத்திரிகையை இப்போதே கொடுத்துவிடுகிறேன் என்று சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ராவணன் இவன் நம்முடைய மரியாதையை நன்றாயுணர்ந்தவனென்று ரொம்பவும் ஸந்தோஷங்கொண்டு அவன் கழுத்தில் தன் கண்டத்திலுள்ள ரத்ன கண்டிகையை கழட்டிப்போட்டான். அதைப்பார்த்து மற்றமந்திரி முதலானவர்கள் டிஸ்பாசிங் கிளர்க் ஸாமர்த்தியத்தை கண்டு களித்தார்கள். (ராவ) ஜநகா, எங்கே உன் பெண் ஸீதை என்றான். (ஜ) சிவச்சாபத்தை எடுத்து வளைத்து ஆரோபணம் செய்தால் கிடைப்பாள் எனவே, ராவணன் சொல்லுகிறான்.

37. கல்யாணி - ஆதி.

பூதேசுகிவில்லேடராச்சை பூநிவஞ்சேதனுஜ-ருடரா (பூ)

பூதலமுநகிம்பீதுடருச்சப்ர க்யாதிகவிகா ச்சேதகாதடர (பூ)

திருடொகடுநா யெதுடவில்வடு திக்ஜயம்புநேஜேசினவாடவி
ராஜதாச்சலமெத்தினசூருநிக்கீ பந்தம்பெர்கலக்ஷயம்பேவிடு
யீதரிகோபாலுவிகையம்புன் நீசானுடுச்சே பூனுகுநில்சசின
பாதவில்லிதேபாட்டிநிபோபோ ஸீதனுரம்மனுஜ-ருதாமிப்புடு

(இ-ள்) ஹே ஜநகா! சிவச்சாபமெங்கே, என் கைவலுவை பாரடா, பூதலத்தில் எதற்கும் பயப்படாதவனென்று பிரசித்தி பெற்ற என் கையாலாகாத கார்யமா இது. 1. எந்தவீரன் என்னெதிரில் நிற்பான் யான் திக்விஜயம்செய்து கைலங்கிரியை கையிலெடுத்தவன் இவ்வித சூரனுக்கு இந்த பந்தயமொரு லக்ஷயமா, உன்மனதிலுள்ள ஸந்தேஹத்தை விட்டுவிடு. 2. முந்தியே விஷ்ணுவின் கைபாணத்தால், சிவபெருமான் கைவில்லை ஜயித்திருப்பதால் பழயவில்

லெய்மாத்திரம் போ, போ, ஸீதைலய வரச்சொல்லு பார்ப்போ மிப்போ என்றான்.

38. ஆர்யா.

பொகடுச்சு ஜநகநிருபாலுடு லொகுலஸ—ுக வில்லெத்திவஞ்சி
ஜ—டுபுமனே-தெகெவனுபலுவேகமுகா நகுச்சுன்ராவணுடு லேச்சி.

(இ-ள்) அப்போது புகழ்பெற்ற ஜநகராஜன் ஐயா, ராவணேச்வரா, தாங்கள் சுகமாக இந்த வில்லே எடுத்து வளைத்து காண்பிக்கலாமே எனவே, ராவணன் சிரித்துக்கொண்டு ரொம்ப வேகமாக அந்த சபைநடுவில் எழுந்திருந்தான்.

39. நாதநாமகிரியா பதம் - ஆதி.

ராவணுட புடிலேச்செனு யந்தரிலோன [ராவ]

பாவமுனபகுபயமுதோடனு பூவருலெல்லனு
பொன்ச்சிஜ—டிடகா [ராவ]

1 திட்டமைனவில்லு கட்டிகானுச்சே
பட்டி தூக்கிதா நெட்டநில்வலே
நட்டிபாரமுன நட்டிட்டுகெதலி
ச்சுட்டியலஸியில கொட்டித்ரோச்சின
ச்செட்டுபலெனெபலு கொட்டுகக்கமை
யட்டிக்ரிந்தபடி திட்டேபலதோ [ராவ]

2 பூபாலுலுபதி தாபமுலேனே யீபாபியிம்
ஜாபமுவடெனே ச்சீபோப்ராணமு வேபோவசனே
கோபாலடே ஈல காபாடெநனுச்சு
தாபுர முகமதி லோபலதலபக [ராகவ]

(இ-ள்) அந்த சபையிலுள்ளோருள்ளத்தில்பயத்துடன் பார்க்கும்போது ராவணன் வில்லே எடுக்க எழுந்திருந்து, வில்லே கெட்டியாக கைகளால் பிடித்துத்தூக்கி நிருத்திவளைக்க ஆரம்பிக்க மிகுந்த கனத்தால் நிறுத்தமுடியாமல் கிரு, கிரு, என்று சுற்றி இவனை கீழே தள்ளி அவன்மேல் அந்த வில்லு விழவே, 2. அங்குள்ள ராஜாக்களெல்லாம் பயம்விட்டு இந்த பாபி கொழுப் படங்கிற்றென்றும், சீ, சீ, பிராணபயமில்லாமல் கோபாலன் இவனை காக்கவேணுமென்

றும் இரஹஸ்யமாக எல்லாரும் மனதில் எண்ணினார்கள். அப்படி இராவணன் எழுந்திருந்தான்.

40. சஹானா - ஆதி.

பூமினிபடிலேச்செனு பங்திகந்தருடு (பூமி)

பாமருலெல்லனு கோபாலாயனிநவ்வ (பூமி)

தர்மபங்கச்சித்தமு நஸீதகை தாணிசிட்டு
லபடக லநகி நட்டுல (பூமி)

பலுசாபம்புலுசட்டுகொ நட்டுல (ப)

பலுச்சாபம்புந கட்டிபெட்டுக
பூமிகிடிலேச்செனு பங்திகந்தருடு (பூமி)

(இ-ள்) தசமுகராவணன் கீழேவிழுந்து பாமராளும் கோபாலா என்று சொல்லி சிறிக்க சீதையினிடம் கெட்ட எண்ணங்கொண்ட தால் பூமியில் விழுந்து அவமானப்பட்டு அநேக சாபங்கொண்ட தால் அந்த மாதிரிவலுத்த வில்லை கட்டிக்கொண்டு பூமியில்விழுந்து எழுந்திருந்தான்.

41. சூர்ணிகா.

[illegible] ||

ஶ்லோகம்.

[illegible] ||

(இ-ள்) அந்த தசமுகராவணன் அந்த சிவச்சாபத்தை ஆரோபணம் செய்ய, முயற்சி எடுத்துகொண்டு பத்துகைகளை, கீழ் பாகத்திலும், பத்துகைகளைமேல் பக்கத்திலும், கொடுத்து வில்லைநிருத்தி

அதை வளைப்பதற்கு, தன் மொவ்வாய்க் கட்டையை முனையில் வைத்து வளைக்கவே, அதுகொஞ்சம்வளைந்து, இவன்வலுவுமட்டுப் படவே ஓரே தூக்காக இவனை ஆகாசத்தில் தூக்கிஎறியவே ஆகாசத் திலிருந்து இவன் கீழேயும் அந்தவில்லு இவன்மேலேயும் விழவே, அவன் க்ஷணிககாலம் கழித்து பிரக்ஞையடைந்து அடே, ஜநகா ! இந்த வில்லை அந்தண்டை பொட்டி தள்ளச்சொல்லு, உன் பெண் சீதை எனக்கு வேண்டாமெனவே, ஜநகன் அநேக கிங்கர்களைக் கொண்டு சிவசாபத்தை கொஞ்சம் நகத்த, மெள்ளராவணன், எழுந் திருந்து யாராவது சிரிக்கிறார்களா என்று நாலுபக்கமும்பார்த்து விட்டு சீதை தனக்கு வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு தன்பரிவார துடன் லங்காபுரி சேர்ந்தான். ராவணன் வந்து போனதும் அங் குள்ள ராஜாக்களுக்கு ஒரு தைர்யமுண்டாச்சுது. இனி இந்த வில்லை பந்தயமாக வைக்கப்போகிறதில்லை. சீதை கையில்மாலையை கொடுத்து பிரியமானவன் கழுத்தில் போடச் சொல்லுவார்கள் அப்போ தன் கழுத்தில் மாலை விழுமென்று எல்லா ராஜகுமாரர்க ளும் எண்ணங்கொண்டிருக்கும்போது ஜநகன் அந்தபூபதிகள் சபை யிலொரு வார்த்தை சொன்னார்.

42. சுலோகம்.

ஸுராஸுரமஹாராஜம் ஞவா நராணாம்ய நாககிந்நரஸித்தசார
ணாநாம் | ந்யயதியஃகோவிவாபம் தநுஷ்ய ஹிதஸ்ஸவரி
த்யஹம் ஸீதாம்॥

(இ-ள்) ஹே ராஜாக்களே! அஸுராள், ஸுராள், நாகர், வானராள், நராள், கின்னராள், ஸித்தாள், சாரணாள் இவர்களில் யாராவது ஒருவர் இந்த வில்லை வளைத்தால் என் பெண்ணை கலியா ணம் செய்துக்கொள்ளலாம். தைர்ய முள்ளவர் எழுந்திருக்கலா மெனவே எல்லாரும் மௌனமாயிருந்தார்கள்.

வசனம்.

அப்போது ஜநகன்ஆக்ஞையின்மேல், மந்திரிகள் இராஜாக்களை ஒவ்வொருவர்களையும் குறிப்பிட்டுக் கூப்பிட்டு வில்லு எடுத்து ஆரோபணம் செய்யச் சொல்லவே அந்த ராஜாக்களுக்கும் மந்திரி களுக்கும் நடக்கும் ஸம்வாதம்.

43. நாதநாமகிரியா பதம் - ஆதி.

(1) தாணீசுவராலா தயஜேஸியெவரைன தனுவுத்ருன்ச்சுடகு லேவண்டி - ரவிருச்சுட்டகுனுமே மெந்தடிபாரமு வெதகிபெத்தல கானி ஜெப்பண்டி.

(2) அதிசூருடௌநீவு அங்கதேசாதீச ஹருனிச்சாபமுத்ருன் ச்சலேவய்யா-மதிப்ரமமந்தய்யுமாட்டவினக மனமாமிப்புடு ஜோவத் தய்யா.

(3) ஸரியெவ்வருலநீவு ஸௌராஷ்ட்ரபூவர சிவச்சாபமுகுப்ப வோய் - தரலோநெ கொங்காள்ளு ப்ரதிகியுந்தாமனி தாஹமுநுன் னதிவிநவோய்.

(4) கொப்பவாருகாதா வில்லுத்ருன்ச்சலேவய்யா கொப்புன மீரே காளிங்க-தப்பகத்திருந்துனு நேஇட்லாகனே தாரிலோசகுன முகாலேது.

(5) புடமிலோநமீபாட்யெவரிப்புடுபாண்ட்யபூப்தயசாயவய்ய-நடுமெவாயுசேபட்டுகனுங்நதி நாவலயிபுடு காதய்யா.

(6) புவிநேனுதொரலோ பூரிகம்பீருடாவங்கெசாதிப தயசாய வய்யா - சிவவில்லுவிரச்சிதே சிவஅபாரதமு ஸித்தின்ச்சு நேனு ராலேது.

(7) கொங்கணதேசா தீச்வரமீருக சங்கரச்சாப மெத்தண்டி-கொங்குககடுபுன ஸங்கடமனுச்சுனு பொங்கியதடுபொம்மனே.

(8) சேதிதேசாதீசசேகொந்துஹரச்சாபமிக்க யந்தருஜூடக-பாதமுனயிலுகபட்டியுன்னதி பலுவேதனயகியொம்மனே.

(9) குந்தலதேசாதீச்வர மிருககொப்புன லேலம்மனே - யந் தலோ நாதல ஸுந்தநனுச்சன்னதி யதியனுச்சுனுயொம்மனே.

(10) அல்லமாகதா தீச்வரமீருக யட்டுரெம்மனிபிலுவக - தல்லி தனகுஸீதம்மனியெருகுவோய் வில்லண்டுனு யகிபொம்மனே.

(இ-ள்) 1. மந்திரிகள் பூபதிகளே ! தயவுசெய்து யாராவது இந்த வில்லை எடுக்க எழுந்திருங்கள். (ராஜாக்கள்) இதைஎடுப்பது எங்களுக்கொரு சுமையில்லை பெரியவாளை பார்த்துச்சொல்லும்.

2. (மந்திரி) அங்கதேசாதிபா! நீர் அதிரூரர் ஹரச்சாபத்தை வளைக்க எழுந்திரும் அவர் என்னமோ புத்தி கலக்கமா யிருக்கிறது என்னிடமிப்போ வராதேயும்.

3. (மந்திரி) சௌராஷ்டிராராஜனே! உமக்குச்சரியானவரொரு வருமில்லை வில் வளைக்க எழுந்திரும். (அவர்) இந்த வில்லினால் என் பிராணனைபோக்காமல் கொஞ்சநாள் பிழைத்திருக்கலாமென்று ஆசையிருக்குவோய்.

4. (மந்திரி) ஓ களிங்கராஜனே! நீர் ரொம்பபெரியவர் வில்லை பார்க்க எழுந்திரும் (அவர்) நான் தப்பாமல் முறிப்பேன். வரும் வழியில் எனக்கு சகுனமாகவில்லை சீதை எனக்கு வேண்டாம்.

(5) (மந்திரி) ஓ பாண்ட்ய! பூமியிலுமக்கு ஸமமொருவரு மில்லை வில்லை பாரும் (அவர்) நடுமுதுகில் வாய்வு பிடித்துககொண் டிருக்கிறது இப்போது என்னால் முடியாது.

(6) (மந்திரி) வங்கராஜனே! பூமியாளும் ராஜாக்களுள் கம்பீரன் நீர் கொஞ்சம் தயவுசெய்யும் (அவர்) சிவன் வில்லை முறித் தால் சிவாபராதம் வரும் நான் வரமாட்டேன்.

(7) (மந்திரி) கொங்கணதேசாதிப! சங்கரன் வில்லை பாரும். (அவர்) என் வயிற்றில் என்னமோ கொஞ்சம் வலியாயிருக்கிறது எழுந்திருந்தால் அது அதிகமாகும்போம்.

(8) (மந்திரி) சேதீசுவர! எல்லாரும் பார்க்கும்படி இந்த வில்லை எடும் கால் சுளிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது எழுந்து நடந்தால் ரொம்பவும் வேதனையாகும் போகலாம்.

(9) (மந்திரி) குந்தலதேசாதிபா! நீங்களே எழுந்திருங்கள். (அவர்) எனக்கு என்னமோ தலைவலியாயிருக்கிறது எழுந்திருந்தால் ரொம்ப வலிக்கும்போலிருககிறது இப்போ முடியாது.

(10) (மந்திரி) ஐயா, மகததேசாதிப! என் இப்படிவாலாமே (அவர்) ஸீதை எனக்குத் தாயாருக்கு ஸமானம் என்று எண்ணும் வில்லை தொடமாட்டேன்.

வசனம்.

இவ்விதம் ஒவ்வொரு ராஜாக்களும் ஒவ்வொரு விதம் ஸமாதானம் சொல்லவே ஜநகமஹாராஜன் ரொம்பவும் கவலைக்கொண்டு விசாரப்படுகிறார்.

44. சுலோகம்.

[illegible]

(இ-ள்) இந்த ஸ்வயம்வரத்திற்கு த்வீபாந்தரங்களிலிருந்து கூட எல்லா ராஜாக்களும் வந்து விட்டார்கள். என் பெண்ணே, தங்கக்கொடி போலுள்ளவள். இந்த வில்லை வளைத்து இவளைக் கல்யாணம் செய்துக்கொண்டால் மேலான கீர்த்தியுண்டாகும் எந்த ராஜகுமாரனாலும், இந்த வில் இழுக்கப்படவுமில்லை, டங்காரமும் செய்யப்படவு மில்லை, வளைக்கப் படவுமில்லை. இருந்த இடம் விட்டு அசைக்கப்படக்கூடவுமில்லை. ஆச்சர்யம் ஆகையால் பூமி வீரனற்றதாயிவிட்ட தென்றெண்ணுகிறே னென்று ஜநகன் சொல்லவே, அதைக்கேட்டு ஸௌமித்திரியான லக்ஷ்மணன்கோபங் கொண்டு அண்ணா ராமச்சந்திரமூர்த்தியே, வீரர்களான நாமிருவர்கள் இருக்க பூமி வீரனற்றதென்று இவரென்னமாகச் சொன்னார் இப்போ ஒரு உத்திரவு கொடுங்கள் என்கிறார்.

45. சுலோகம்.

[illegible]

(இ-ள்) ஜகதேகவீரனாகிய அண்ணா ரகுநாதா! அநேக வாக்கினால் என்ன இருக்கிறது தங்கள் தாஸனாகிய லக்ஷ்மணன் இதோ இருக்கிறேன் மஹாமேருமுதலான பர்வதங்களை லக்ஷியம்செய்யாத எனக்கு உளுத்துப்போன இந்த வில்லு எப்மாத்திரம் ஆகையால் எனக்கிப்போ உத்திரவுகொடுங்கள், ஹே வீரா! தங்கள் வாக்பலத்தால் யான் ஸந்தோஷத்துடன் இந்த சாபத்தை எடுக்கவும், நிருத்தவும், வளைக்கவும், முறிக்கவும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவன் என்றான்

அதைக்கேட்டு விசுவாமித்திரர், ஹே ஜநகா! அந்த வில்லை இந்த ராமனை பார்க்கச் சொல்லலாமா எனவே (ஜனகன்) (தஒெதஐநா ஷாம்ஷெஷூஊரநீதம் ஊ்மிவா்மவ | டிஸ-ெயெதநஹாஹாமு கநயொாராஜவாதுயொ:) ஐயா, முனிபுங்கவா! சிரேஷ்டமான இந்த வில்லு இதோ இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த இராஜகுமாரர்களுக்கு காண்பிக்கலாம் என்றவுடனே, விசுவாமித்திரர் இராமனிடம் சொல்லுகிறார்.

46. புன்னாகவராளி- ரூபகம்.

ராமாவிலுவன்ச்சுமீ நீகிதிலக்ஷ்யமேமிச்சனுதென்ச்சுமீ
தாமஸின்ச்செதவமேஸிதா பாமபைமதி ப்ரேமதோடனு (ரா)

1. பாலப்ராயமுகா நீபலமூ பாலுலெருகருகா
சீலநீரதநீலகனகன கூலநீவிக பாலுமாருக (ரா)

2. பாளிதோஜனுலு ஜனகபூ பாலுசிபந்தயமுலு
போலுபோவகமேலுஜேஸெடி லீலகனிகோபாலுடனகினு ()

(இ-ள்) ஹே ராமா வில்லைப்பார்! உனக்கிது லக்ஷ்யமில்லையென்றெண்ணி ஸீதையினிடம் ப்ரேமையிருக்கும்போது தாமஸிப்பானேன். (1) குழந்தையாக உள்ள உன்பலத்தை இங்குவந்திருக்கும் பூபாலர் தெரிந்துக் கொள்ளும் படி, ஹே சீல, நீரதநீல, ஹே, கனகதுகூல, பால்குடித்த மணம் மாராத முகம்வாய்ந்த ஹே ராம இந்த வில்லை யெடுத்துவளை. 2. கும்பலாகக்கூடின ஜனங்கள் பந்தயம் வீண் போகாமல் மேலாகச் செய்திடும் உன் லீலையைப் பார்த்து, உன்னை ஸாக்ஷாத் கோபாலனென நினைத்திட இந்தவில்லை ஹே ராமா வளைத்திடுவாய் (வதுாா ஊயநா: வஸ்ருதிஜதிராவவ ஊஸுவீரு) என்றுசொன்ன உடனே, ஸ்ரீராமச்சந்திரன் ஒரு குகையிலிருந்து .ஒரு ஸிம்மக்குட்டி கிளம்பினதுபோல புறப்பட்டதை வர்ணிக்கிறார்.

47. ரீதி.

ச்சாலநவரத்னகச்சிதமௌஜனகஸபனு ராமுடட்டுலேச்சிபோவநாரதனமுலலோ - வாரிப்ரதிபிம்பமந்தந் துதாநேவெலுக - நகில முனுராமமயமுகாணலரெவபுடு.

(இ-ள்) மிகவும் நவரத்தினங்களிழைத்த அந்த ஜநகராஜன் சபையில்ஸ்ரீராமபிரான் அவ்விதம்எழுந்து புறப்படும்போது, அந்த ரத்தினங்களில் ஸ்ரீராம பிரதிபிம்பம் தனித்தனியே அநேக ரத்னங்களில் அநேக பிம்பம் காணப்படவே (ஸவ-ிம்விஷ்ணுமயம்ஜகத்) என்றபடி எங்கும்ராமமயமாக ஸபையில்காணப்பட்டது. இவ்விதம் ஸ்ரீராமன் வில்லின்பக்கம் சென்று விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து (ஷடிமய நாவ-ிரம்ஸ்ரூஹுஸம்ஸ்ருஹாமீஹவாணிநா | யதூ வாம்ஸ்துஹவிஷ்ராமிதொமெநெவமிரமணெவிவ) ஸ்ரூஹு விசுவாமித்திரமாமுனியே, தங்களுத்திரவுப்படி வில்லை பார்த்தேன், இந்த வில்லை தொடவும், எடுக்கவும், வளைக்கவும் அனுமதி தரவேணுமெனவே, அவர்அனுமதிக்க ஸ்ரீராமமூர்த்தி, வில்லெடுக்கஆரம்பித்த போது ஸீதை என்னசெய்தாளென்பதை எழுதுகிருர்.

48. ஆநந்தபைரவி அல்லது ஸஹாண - சாபு.

தொங்கிஜூஞ்சேதொரதொலகிஞ்சிஜாணகி
மங்களமுகனபுடு (தொ)

ரெங்குமீரஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி
பொங்குச்சு விலுவஞ்ச்சபோவகாநுவேக (தொ)

1\. குதிரிபாச்சிச்சுட்டு கொனிநகமலமுன
தகலதும்மெத கர்ச்சியுன்னயட்ல
முதிதப்பச்சனிகோக்க முஸுகுதோடமிருக
மதிலகமுச்சால நுதட்டமொரயகவேக (தொ)

2\. ஸொகுஸைநகலுவலு ச்சம்பகஸுமமுலு
பகடாலுமுத்யாலு பாகுமீரதெச்சி
ஜகதிச்சந்துருனிபூஜ ஸல்பியுஞ்ச்சினயட்ல
யிகுருபோணிமுத்து மொகமட்டேமொரயக (தொ)

3\. ஸுதத்திஜனகநிருப ஸுகுமாரியகுதானி
வதனிச்சந்துருணி யொத்தமன்னஜிங்க
யிதுகோசதீருடைன யீராமுனிஜூச்சி
பெதரிபாரியோயி நதிகாயனகொப்ப (தொ)

(இ-ள்) லாவண்யநிதியாகிய ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி, ஸந்தோஷமாக, வில்லைவளைக்கவேகமாகபோகும்போது, ஸீதாதேவி திரையை ஒதுக்கி அழகாக குனிஞ்சு பார்த்தாள். (அப்படிபார்க்கும் அவள் முகத்தை 3. சரணங்களால் வர்ணிக்கிறார்கள்) (1) ஒருதடாகத்தில் சுத்திபாசி கொத்தும் அதன்நடுவில், ஓர் தாமரை பூ விளங்குவதுபோல, பச்சைப்பட்டினால் 'முசுகுபோட்டு' அதன்நடுவில் கஸ்தூரி திலகமிட்ட முகம் விளங்கிற்று என்றார். (2) ராஜஸ்திரீகள் உப்பரிகையில் சந்திரபூஜை செய்வதுவழக்கம். நீலோத்பலங்களாலும், சம்பகபூவாலும், பவழத்தாலும, முத்துக்களாலும், அர்ச்சித்து பூஜைசெய்த சந்திரனைபோல அவள் கண்களாகிற நீலோத்பலங்களாலும் மூக்காகிறசம்பகபூவாலும், உதடாகிறபவழத்தாலும், பற்களாகிற முத்துக்களாலும், பூஜைசெய்திருக்கும் முகமாகிற சந்திரன் விளங்க ஜானகி பார்த்தாள். (3) அப்படிப் பார்க்கும்போது உண்டான வேர்வையால் நெத்திதிலகம் அழிந்ததை வர்ணிக்கிறார். ஜானகி முகமாகிற சந்திரன் நடுவில் வஸித்த, திலகமாகிற அப்பிஸிமான் தீரனான ராமன் கையில் வில்லு எடுத்ததைப்பார்த்து பயந்து ஓடினதால்களங்கமற்ற சந்திரனைப்போலவிளங்கும் முகத்தை வளைத்துப் பார்த்தாள். அப்போது ஸ்ரீராமன் சுலபமாக வில்லை எடுத்து ஆரோபணம்செய்ய ஆரம்பித்ததை ஹனுமத்கவி வர்ணிக்கிறார்.

49. சுலோகம்.

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌫𑌾𑌲𑌿𑌤𑌂 - 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌾𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑍍𑌨𑌮𑍈𑌶𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌃॥

உத்க்ஷிப்தம்ஸஹகௌசிகஸ்யபுலகைஸ்ஸார்தம் முகைர்நாமிதம் பூபானாம்ஜனகஸ்ய ஸம்சயதியாஸாகம்ஸமாஸ்பாலிதம் - வைதேஹீமனஸாஸமஞ்சஸஹஸாக்ருஷ்டம் ததோபார்கவப்ரௌடாஹம்கிருதிகந்தளேனமஹதாதத்பக்னமைசம் தனுஃ.

(இ-ள்) ஸ்ரீராமன் அந்த சிவச்சாபத்தை விசுவாமித்திரர், தேஹத்தில் மயிர்கூச்சலுடன் எடுத்தார். (அதாவது) இவர் வில்லை

எடுத்ததும் ஸந்தோஷத்தால் கௌசிகர் தேஹம் சிலுத்ததென்று அர்த்தம் அங்கு வந்திருக்கிற அரசர்கள் தலையோடு ராமன் வில்லை வளைத்தார். அதாவது) எல்லா ராஜாக்களும் முந்தி அந்த வில்லை ராமன் வளைக்க முடியாமல் அவமானப்படுவாரென்று எண்ணினார்கள், அவர் வளைத்ததைப்பார்த்து வெட்கத்தால் தலைகுனிந்தார்கள் என்று கருத்தாம் ஸ்ரீராமன் வில்லைவளைத்து ஜநகன் ஸந்தேஹபுத்தியோடு நாணை தெரிச்சுவிட்டார். (அதாவது) எந்த பூபதிகளாலும் அந்த வில்லை எடுக்கமுடியாமல் போனதைப்பார்த்து, ஜனகன் தான் வைத்த பந்தயம் எவராலும் நிறைவேற்றமுடியாமல், ஸீதை கன்யா பெண்ணாகவே நின்று விடுவாளோ என்று ஸந்தேஹம் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீராமன் அந்தவில்லின் நாண் கயிறைதெரித்ததும் ஜனகன் ஸந்தேஹமும் தெரிததோடி விட்டதென்று அர்த்தம் ஸ்ரீராமன் வில்லின் நாணை ஸீதாதேவி மனதோடு இழுத்தார் (அதாவது) ஸீதாதேவி முந்தியே, வில்லு கடோரமானது ராமபிரான் மதுரமூர்த்தியாச்சே, என்னமாக எடுத்து ஆரோபணம் செய்வாரென்று ஸந்தேஹித்தாளென்று சொல்லியபடி, மனக்கோரிக்கை கிடைக்குமோ எப்படியோ என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ஸ்ரீராமன் வில்லை எடுத்து வளைத்துதெரித்து நாணை இழுப்பதை பார்த்தவுடன் இவர்தான் தன்நாயகனென்று நிச்சயத்துடன் ஸீதை மனம் ராமனிடம் வந்துவிட்டது என்றுகருத்து பிறகு ஸ்ரீராமன் அந்த வில்லை, பரசுராமனுடைய அஹங்காரத்துடன் முறித்தார். (அதாவது) ஸ்ரீராமன் வில்லை முறிக்காவிட்டால் அயோத்யைக்கு வரும் வழியில் பரசுராமர் வந்து ஸ்ரீராமனிடம் அஹங்காரமாக பேசி தோர்வை அடையபோகிறதில்லை ஆகையால் பரசுராமன் கர்வ பங்கத்திற்காகவே வில்லை முறித்தாரென்று கருத்து.

அவ்வாறுமுறித்ததும் பிரம்மாண்டம் பேதிக்கும்படியான சப்தம்திடீரென்று திருபுவனமும் வியாபிக்கும்படி உண்டானது. அதனால் அந்த சபையிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் (நிபேதுஶ்ச நரா ஸர்வே தேந ஶப்தேந மோஹிதா:। வர்ஜயித்வா முநிவரம் ராஜானம் தௌ ச ராகவௌ) வில்லை முறித்ததினால் உண்டான அந்த சப்தத்தால் எல்லா ஜனங்களும் மூர்ச்சைகொண்டு கீழேவிழுந்தார்கள். இதை முந்தியே தெரிந்தவர்களானதால் விசுவாமித்திரர், ஜனகர், இராமர், லக்ஷ்மணர் இவர்கள் மாத்திரம் மூர்ச்சையடைய

வில்லே அதைப்பார்த்து ஜனகர்ஸந்தோஷமடைந்து என்னசொல்லு கிருர்.

50. மத்யமாவதி - அடதாளம்.

ஆநந்தராமுனி ஜ-டுச்சிதினீ மாஸீதகைந
ஆநந்ததநயுனி மேநந்தமுனதீரின (ஆ)

விலுவிரிச்சிக்ஷணமுனஜெலகே நாபதிலோன
கலவ்யஸனமுலெல்லதொலகே மாபுரமெல்ல
நிலுவரமிபுடிதாவெலிகே ஸீதவல்லமா
குலமுனகெங்தோகீர்த்திகலிகே யிட்டிதீருனிபலமு
ஜ-டுச்சிராஜ-லமனஸ- ச்சாலகலகே (ஆ)

(இ-ள்) என்குழந்தை ஸீதாதேவிக்காக ஏற்பட்ட ஸந்தேஹத்தை நிவர்த்திசெய்து ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணின ஸ்ரீராமன், பந்தயமாக வைத்த வில்லே முறித்து, என் கவலையை தீர்த்து, என் பட்டணத்தை ஒரு நிலேயில்நிருத்தி, ஸீதையால் என்குலத்துக்கு எவ்வளவோ கீர்த்தியுண்டாகச் செய்தார். இவ்வித தீரமுள்ள ஸ்ரீராமன் பலத்தைப்பார்த்து ராஜாக்கள் மனது இவர்தான் ஜகதேக வீரனென்று தீர்மானித்தார்கள்.

51. தீதி.

ச்சாலசுபலக்னமிபுடிதேஸமயமனுச்சு
ராமுனகுஹாரமுனுவ்ரேயபூமிஸ-தனு
பிலுவபம்கஜனகுண்டபின்னகதிநி
தோடிதெச்சிரிமகுவலுபொடிமிகனு

(இ-ள்) நல்ல சுபலக்னமானதால், ஸ்ரீராமனுக்கு கழுத்தில் வரணமாலேபோடுவதற்கு ஸீதாதேவியை அழைத்துவர,ஜனகராஜன் அவள் தோழிகளிடம் சொல்லி யனுப்பவே, ஸீதாதேவி அலங்காரம் செய்துக்கொண்டாள் எப்படி என்பதை கவி வர்ணிக்கிருர்.

52. நாத நாமகிரியா பதம் ஆதி.

ஸ்ரீங்காரிஞ்சுகவச்செனு ஜானகீதேவி (ஸ்ரீ)

மங்களமுகபைட்ட கொங்குகப்புகொனிபா
த - ங்குனலஜ-டுச்சுச்சுபடதிராமுனிச்செந்த (ஸ்ரீ

1. பங்காருகொலுஸலு பன்னஸாம்புலு
ச்செங்கட்டநங்தெலு பாடகமுலு

2. அருதைநவரத்னலகம்மலு முருகுலுஜமிகீலு
புகடலுந வாஹாரம்முலுபத கமுலுனுஜெம்ப
ஸாமுலுரேகணிகெப்ப ஜடபில்லகுச்சுலு (ஸ்ரீ)

3. மிருகமததிலகமுனு திருஷ்டிபொட்டுனு
தகதகமெனிமெரயு வஸ்தாமுகட்டுக
நிகநிகமனுச்சுனு மொகமட்டெமெரயக
ஸொகுஸகவாஸந நெகடகமகுவயு (ஸ்ரீ)

(இ-ள்) ஜானகிதேவி, அலங்காரஞ் செய்துக்கொண்டு மங்கள கரமாக மேலாக்கை நன்ருக போட்டுக்கொண்டு தலைகுனிந்து கால் விரலைப்பார்த்துக்கொண்டு தங்ககொலுசு, பாதஸரம், கல்லென்று ஒலிக்கும்பாடாம் அழகான பாடீல், ஒட்டியாணம், நன்ருக விளங் கும் சூர்ய பிரபை, சந்திர பிரபை, அழகாக நவரத்னங்களிழைத்த கம்மல், முருகு, ஜிமிகி, மாடல், சிரேஷ்டமான ஹாரம், பதக்கம், ஜபஸரம், காந்தியுள்ள கெம்பிழைத்த ஜடபில்லை, ஜடநாகம், ஜட பங்காரம், ஜடகுச்சம், கஸ்தூரி திலகம், திருஷ்டிபொட்டு, தகதக வென, வஸ்திரம் கட்டினதால், நிகநிகவென முகமெங்கும்விளங்க, ஸொகுஸான வாஸனை, கெம கெமனவே, அலங்காரஞ் செய்து கொண்டு ஸ்ரீராமமூர்த்தி சமீபம்வந்தாள்.

53. ஸௌராஷ்டிரம் - ஜம்பதாளம்.

ஜனகுநிபாலா யலராமுனிகளமுனுமாலா
யட்டுவ்ரேஸெனுச்சாலா பாளிமீருகுணசிலா
சஞுச்சுவாலுகனுலநவலீலா தாமரபூலபோலிநகேலா (போல
கப்புகமேலுபங்காருச்சேலா தலோதரிகிமுகவிலாஸமப்ஜனி

(இ-ள்) பூமிகளிக்கும் குணமுள்ளவள், பார்க்கும் ஜனங்கள் கண்களுக்கு விநோதமாக தாமர பூமணத்தோடு தலப்பில் சரிகைப் பட்டுப்புடவை தரித்துக்கொண்டு, சிறந்த இடையுடன், கமலம் போல முகவிலாசத்துடன் கூடிய அந்த ஜநகராஜன் பெண்ணுகிய ஸீதை, ஸ்ரீராமன்கழுத்தில் வரணமாலையை போட்டாள். உடனே ஜநகன், ஸீதை ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்திக்கும், ஊர்மிளையை, லக்ஷ்ம

O 3 J I FKA ci9 N28
22/2/61

ணனுக்கும் கொடுப்பதாக வாக்தத்தம் செய்து விவாஹம் செய்துக் கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கவே, ஸ்ரீராமன் தன் பிதாவின்றி விவாஹம் செய்துக்கொள்ள சம்மதமில்லை எனவே, ஜநகன், தசரதச் சக்ரவர்த்திக்கு பத்திரிகை எழுதி தூதர்கள்முகம் அனுப்பவே, தூதர்கள் அதிவிரைவாக அயோத்யாபுரிசென்று தசரதர் தர்பாரிடம்சென்று கல்யாணப் பத்திரிகையைக்கொடுக்க அதைவஸிஷ்டாதிகள், மந்திரிகள்நிறைந்த சபையில்தசரதச்சக்ரவர்த்திப்படிக்கிறார்.

54. [illegible]

(1) 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑌸𑍍𑌯 - [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 । (2) 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜 - [illegible] (3) [illegible] । (4) [illegible] (5) [illegible] । (6) [illegible] । (7) [illegible] । (8) [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥

(இ-வ்) க்ஷேமம்.

உ

சுப முகூர்த்தப் பத்ரிகை.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தசரதமஹாராஜா அவர்கள் ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளுக்கும் அங்குள்ள வாஸிஷ்டாதிகளுக்கும் மிகுந்த வணக்கத்துடன் செய்துக்கொள்ளும் விக்ஞாபனம், இவ்விடம் க்ஷேமம்

அவ்விடம் சுபவிபவங்களுக்கு [illegible] ...ல் எழுதி யனுப்ப வேண்டுமென்று கோருகிறேன். இப்பவும் சிவச்சாப[illegible] ...க்க பார்ப்பதற்கு, சிரஞ்சீவி, இராம லக்ஷ்மணுள் இருவர்களும், விச்வாமித்திரமுனியோடு இங்கு வந்தார்கள். ஸ்ரீராமன் என் பெண் கல்யாணத்துக்கு சுல்கமாக வைத்திருந்த சிவச்சாபத்தை முறித்ததினுல் என் பெண் ஸீதை கைபிடித்துகொள்ள பாக்கியப்பட்டு விட்டார், சின்னபிள்ளையான லக்ஷ்மணனுக்கு என் ஔரஸ புத்திரி ஊர்மிளையைகொடுத்து இருவருக்கும் இங்கேயே கல்யாணம் நடத்த உத்தேசித்திருப்பதால், தாங்கள் பந்துவர்க்கங்களுடன் தாமஸிக்காமல் இவ்விடம் வந்துசேர்ந்து, இந்தசுப முகூர்த்தத்தை நடத்திக் கொடுக்கும்படிக்கு பிரார்த்திக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

த. வி. ஜனகன்.

இவ்விதம் ஸங்கதிதெரிந்ததும், தசரதமஹாராஜா, வஸிஷ்டாதிகளின் அனுமதியின்மேல் அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டு மிதிலைக்கு எப்படி வந்தாரென்பதை ஒரு ஆர்யையால் சொல்லுகிறுர்.

55. ஆர்யா.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(இ-ள்) ஸேவகாள்! பிரமணுள் ஆசிருதாளான வித்வான்கள், வஸிஷ்டாதிரிஷிகள் அநேக அரசர்கள், பந்துஜனங்கள், வேண்டிய இஷ்டமித்திரர்கள், முதலான ஜனங்களோடு மஹாராஜ தசரதச் சக்கிரவர்த்தி, அந்த கல்யாணத்துக்கு அயோத்யையிலிருந்து தன் பிருதுகளுடன் மிதிலாபுரம்வந்து சேர்ந்தார். ஜனகன் ரொம்பவும் ஸந்தோஷத்தோடு எதிர்கொண்டழைத்து, ஸ்வாகதம் விசாரித்து, மரியாதைசெய்து பூஜித்து, பட்டண பிரவேசத்துடன் அவர்கள் இறங்குவதற்கு தயார்செய்து வைத்திருந்த அரண்மனையிலிறக்கி பூஜித்தார். ஸீதாகல்யாணத்திற்காக, மிதிலையை எப்படி அலங்கரித்திருந்தாரென்பதை ஒரு கீதியில் தெரிவிக்கிறுர்.

56. கீதி.

சுஜூஷியியாவ௱௱ஂவெஜூநஷ௱தஊ௱ம | வெணுவநிஜூ
ஜொ௱பிஂவவுபவஊ௱மந௱ | நிஷியெஜூமஃஂப௲வெக௱ஂ
ஷிவ௲ஙடிஂவ௲ | நஊ௱௲வெஜூந௲வொமபிரதஜூ௲தஊ௲மந௱॥

(இ-ள்) ஜநகராஜன் அந்த மிதிலாபுரி யெல்லாம் அத்புதமாக பெரியகல்யாண பந்தல் ஜோடித்து விளங்கும்போது, அந்த லக்ஷ்மீ நாராயணர்களாகிய ஸீதாராமர்கள் கல்யாண மஹோத்ஸவத்தைப் பார்க்க வந்திருக்கும் தேவதைகள் அந்த மிதிலாபுரியின் அழகைப் பார்த்து இது ஸ்வர்கலோகமோ, வைகுண்டமோ என்று ஆச்சர்ய மாக புகழ்ந்தார்கள்.

வசனம்.

ஜநகன் தன்தம்பியை ஸாங்காச்ய புரியிலிருந்து தருவித்து, கல்யாணமண்டபத்திற்கு தசரதச் சக்கிரவர்த்தியை வஸிஷ்டாதிக ளுடன் அழைத்து தக்கபீடங்களில் மரியாதையா உட்காரச்செய்து வாங் நிச்சயம் செய்ய ஆரமபித்தார், அப்போ வஸிஷ்டர் சூரியகுல வம்சாவளியைச்சொல்லி ஸீதையை ஸ்ரீராமனுக்கும், ஊர்மிளையை லக்ஷ்மணனுக்கும் வரித்தார். உடனே ஜனகன் தானேதன்வம்சா வளியைச்சொல்லி அவ்விதமே கொடுப்பதாக வாங் நிச்சயத்துடன் அவர்களுக்கு விருதம் நடத்துவதற்கு தாம்பூலம் விருத தேங்காய் முதலானதும் கொடுத்தார். உத்திர நக்ஷத்திரம்கூடிய தினத்தில் விவாஹம்செய்து கொடுப்பதாகவும் சொன்னார். அதனால் சபையி லுள்ளோர் ஸந்தோஷங் கொண்டார்கள். விசுவாமித்திரர் என்ன செய்தாரென்றால்.

57. சுலோகம்.

ஹா தாயவீயாநுயஊஃசுவஷ௱ஜாக௲மயுஜஃ | சுஸ்ய
உஃ௱தவெநா௱௱ஜநு௱பிவெணாவுநிஊஂஹ௲வி | ஸ௲தாஊயஂ
ந௱வெஜூஷவதுயஃஂ வ௱யாஊஹெ | ஹ௱தஸ்யக௲ஊ௱ஸு
மதூ௲ஷுவஸ்யவயீஊதஃ॥

(இ-ள்) விசுவாமித்திரர், இந்த ஸீதாகல்யாணத்தில் எல்லாரும் பூர்ணனந்தம் அடையவேணு மென்றெண்ணங்கொண்டு ராமலக்ஷ்ம

ணிருவர்க்கு மாத்திரம் விவாஹம் நடக்குமானல் தன் பிள்ளையான பாதனுக்கு விவாஹமில்லாததால், கைகேயிக்கு ஸந்தோஷமிராது, ஆசாாயகியான கைகேயி ஸந்தோஷமாக யிராவிட்டால், தசரதருக்கும் பூர்ணாநந்தமிராது என்பதை யோசித்து விசுவாமித்திரர் அந்த சபையிலெழுந்திருந்து, ஐயா, ஜநகனே! உமக்கு கனிஷ்ட பிராதாவாயும் தர்மக்ஞனகவுமுள்ள இந்த குசத்வஜராஜனுடைய இரண்டு பெண்களில் மூத்தவளான மாண்டவியை பரதனுக்கும், 2-வது புத்திரியான சுருதகீர்த்தியை சத்ருக்னனுக்கும், பத்னியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று வரிக்கிறோம் என்று கேட்டார். அதைக்கேட்டு சபையெல்லாம் ஸந்தோஷித்தது ஜனகன் அப்படியேஆகட்டுமென்று அவர்களுக்கும் விருதம் நடத்தும்படி விருத தேங்காய் கொடுத்து தசரதர் முதலானவர்களை அவர்கள் ஜாகாவில் கொண்டு விட்டார் தசரதசக்கிரவர்த்தி, தன் குமாரர்களுக்கு விதிப்படி விருதாதிகள் செய்து, அன்னதானம், ஸ்வர்ணதானம், கோதானம் முதலானதுகள் ஏராளமாக செய்தார். அன்றையதினம் பரதன் மாமாவான, யுதாஜித்து வந்தார் தசரதர் யுதாஜித்தின் நல்வரவை விசாரித்து உபசரித்து மருநாள் உத்திர நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில், அனுஷ்டானங்களை செய்து கொண்டு தன் பரிவாரங்களோடு, வசிஷ்டாதிகளை முன்னிட்டுகொண்டு திவ்யாலங்காரத்துடன் கூடின நான்கு புத்திரரை அழைத்துக்கொண்டு கல்யாண மண்டபத்திற்கு புறப்பட்டு அஷ்டாதச வாத்யம் கோஷிக்க பட்டணபிரவேசமாக வரும்போது மிதிலாபுர ஸ்திரீகள் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியைப் பார்த்து வர்ணிக்கிறார்கள் இதை த்யாகய்யரவாள் சொல்லியிருக்கிறார்.

58. யதுகுலகாம்போதி - ஜம்பை.

ஸ்ரீராம ரகுராம ஸ்ரீங்காரராமயனி
சிந்திஞ்சராதா ஓமனஸா (ஸ்ரீ)

2 தளுகுசெக்குலமுத்துபெட்டு கௌஸல்யமுனு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய கௌஸல்ய
தபமேமிஜேஸெனோ தெலிய (ஸ்ரீ)

(இ-ள்) ஓ மனமே, ஸ்ரீராம ரகுராம, ஸ்ரீங்கார ராமாவென்று சிந்திக்கக்கூடாதா, என்றாள் ஒரு ஸ்திரீ 2. (வேறொருவள்) இந்த

ஸ்ரீராமன் அழகுள்ள கன்னத்தில் முத்தமிடும் கௌஸல்யை முன் ஜன்மாவில் என்ன தபம் செய்தாளோ என்றாள்.

3 தசரதுடு ஸ்ரீராமா ராராயனிபில்வமுனு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய தசரதுடு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய

(இ-ள்) தசரதசக்கிரவர்த்தி இந்த சிங்காரராமனை தன்பிள்ளை யாக எண்ணி ஹே ஸ்ரீராமா! இங்கேவா என்று வாயார கூப்பிட என்ன புண்யஞ்செய்தாரோ நானறியேன் என்றாள் ஒருமாது.

4 தனிவாரபரிசர்யஸேயுஸௌமித்ரிமுனு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய ஸௌமித்ரி
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய

(இ-ள்) இந்த ஸ்ரீராமமூர்த்தி பக்கத்திலிருந்து எப்போதும் சிசுருஷைசெய்துக் கொண்டிருக்க இலக்ஷ்மணன் முன் ஜன்மத்தி லென்ன பாக்யம் செய்தானோ என்றாள் ஒருமாது.

5 தனவெண்டனஜ-ுசியுப்பொங்க கௌசிகுடுமுனு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய கௌசிகுடு
தபமேமிஜேஸெனோ தெலிய

(இ-ள்) தன்பின்வரும் ராமன் திருமேனியை கண்ணாரதரிசிக்க இந்த விசுவாமித்திரர் முன் என்ன தபம் செய்தாரோ என்றாள் ஒருமாது.

6 தாபமணிகிருபவதியெளடகா ஹல்ய
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய அஹல்ய
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய

(இ-ள்) இவர் பாததூளியால் சாபம்தாபம் தீர்ந்து அழகுள்ள பெண்ணுருவமடைய அஹல்யைமுன் என்ன புண்யஞ்செய்தாளோ என்றாள் ஒருவள்.

7 தர்மாத்முசரணம்புஸோகசிவசாபம்பு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய ஆசாபம்பு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய

(இ-ள்) தர்மாத்மான இந்த ஸ்ரீராமனை யடைந்து முறிவுபட்ட அந்த சிவசாபம் என்ன புண்யம்செய்ததோ என்றாள் ஒருவள்.

8 தனதநயனொஸகிகனுலார்கானஜநகுண்டு
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய ஆஜநகுண்டு
தபமேமிஜேஸெனோ தெலிய

(இ-ள்) இந்த ஸ்ரீராமனுக்கு தன்பெண் ஸீதையைக்கொடுத்து கண்ணாரபார்க்க ஜனகன் என்ன புண்யம் செய்தானோ என்றாள் ஒருவள்.

9 தஹராய்புகரக காமுறுபட்ட ஜானகி
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய ஆஜாநகி
தபமேமிஜேஸேனோதெலிய

(இ-ள்) மனமுருக ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி கையைப்பிடிக்க அந்த ஸீதை என்ன புண்யம்செய்தாளோ அறியேனென்றாள் ஒருவள்.

10 த்யாகராஜாப்துனிபொகட நாரதமௌனி
தபமேமிஜேஸெனோதெலிய ஆமௌனி
தபமேமிஜேஸெனோ தெலிய

(இ-ள்) த்யாகராஜனுக்குஆப்தரான ஸ்ரீராமனை ஸ்துதிசெய்ய நாரதர் என்னதவம் செய்தாரோ என்றாள் ஒருமாது.

வசனம்.

இவ்விதம் மங்கைகளால் புகழ்படும் ஸ்ரீராமன் தம்பிமார்களுடன் பந்துவர்க்கங்களுடன் மிதிலை வீதிவலம்வந்து கல்யாணமண்டபம் சேரவே, வசிஷ்டர் பிரேரணையால் ஜனகராஜன் எதிர்கொண்டழைக்கவே கல்யாணவேதிகையில் மாணிக்கமயபீடத்தில் ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணன், பரதன், சத்ருக்னன் இவர்கள் முன்னிலையில் கிரமமாக ஸீதை, ஊர்மிளை, மாண்டவி, சுருதகீர்த்தி இவர்களை ஸர்வாலங்கார பூஷிதைகளாக நிருத்திவைத்து அக்னிஸாக்ஷியாக ஜனகன்ஸீதையை ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்திக்கு கன்யகாதானம் செய்கிறார்,

59. ரா - ஶ்லோகம்.

இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்மசரீதவ | ப்ரதீச்சசைநாம்பத்ரம்தேபாணிம்க்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா | பதிவ்ரதாமஹாபா

ஶாஶ்வதாநந்ததா ஸதா | இத்யுக்த்வா ப்ராக்ஷிபத்ராஜா மந்த்ர பூதம் ஜலம் ததா ||

ஸீதாம் ஶ்ரீராமசந்த்ரோ நயஹரத: கௌஸல்யஜோர்மிளாம் ச ஸௌமித்ரிஸ் ஶ்ருதவத்ருஷ்டவந்நாம ஸீதாநுஜாம் மாண்டவீம் | ஶத்ருக்நஶ் ஶ்ருதகீர்த்திம் ப்ரக்ருதிஹ்ருதகுணாம் கௌஸல்யஜோ பரதாக்ய நாதா நாதாயகந்யா தோஷவோஷஹ்ருத்யமபி ஸமதிகாம் யே ||

(இ-ள்) ஜநகமஹாராஜன் ஸீதையை ஸ்ரீராமனெதிரில் நிருத்தி கொண்டு சொல்லுகிறார். ஹே ராமா! இந்த ஸீதை, என் பெண் உன் தர்மபத்னீ, பதிவிருதை, மஹாபாக்யவதி, எப்போதும் நிழலை போல அநுசரித்திருப்பாள், கிரஹித்துக் கொள்ளலாம் உமக்கு, மங்களமுண்டாகும், கையால் கையைப்பிடித்துகொள்ளும் என்று சொல்லி மந்திரோதகம் விட்டார். (இதற்கு பெரிய வாச்சான் தனிசுலோகியிலுள்ளபடி விசேஷார்த்தமும் சொல்லலாம்) இவ் விதம் மற்ற லக்ஷ்மண, பரத சத்ருக்னர்களுக்கும் ஊர்மிளை, மாண்டவி, சுருதகீர்த்தியை கிரமமாக கன்யகாதானம் செய்ய அவர் கள் கிரமமாய் பாணிக்கிரஹணஞ் செய்துக்கொண்டார்கள். கிரம மாக விவாஹம் நடந்தது. அதை தியாகய்யரவாள் ஒரு கீர்த்தனத் தால் வர்ணிக்கிறார்.

60 வஸந்தா - ஆதி.

வரவிவாஹ மஹோத்ஸவம் வந்திஸுந்தரயோ: (வர)

வரஹஸ்த ஸௌந்தர்ய வைதேஹி ஸாரஸிஜா நநஸுந்தரீ (வர)

தேவதுந்துபி நிஸ்வந திவ்யம் ஸம்மோஹித விவாஹம் தே தேவதாரு சந்தநாரவிந்த ஸௌரபகந்த தூப - த்யாகராஜகடா க்ஷிணீ || (வர)

(இ-ள்) சிரேஷ்டமாயும், மங்களபிரதமான லக்கினத்தில் கொடுக்கப்பட்ட ஸுந்தரியான ஸீதைக்கும், ஸ்ரீராமனுக்கும் அழ காக விவாஹ மஹோத்ஸவம் நடந்தது. அப்போது தேவதுந் துபியும் மங்கள வாத்யங்களும் கோஷிக்க, தேவதாரு சந்தன தூளி தூபம் மணக்க மிதிலையில் த்யாகராஜனை கடாக்ஷிக்கும் ஸீதைக்கு

...வாஹம் நடந்தது. அந்தவிவாஹம் பிராம்மணவிதிப்படி நடந்தது
...ந்த ராஜகுமாரர்கள் பத்னியுடன் அக்னிவலம்வந்து அமிமிதித்து
...ஜஹோமம்செய்து தங்கள் பத்னியுடன் பீடத்தில் உட்காரவே,
...ஹாசிர்வாதத்துடன் மந்திராக்ஷதைகொடுக்க, ஜனகமஹாராஜன்
...ன்ன தானம், ஸ்வர்ண தானம் முதலான தானங்கள் கொடுத்து நலங்கு
...ஞ்சல் முதலான விபவங்கள் நடத்தினார்கள்.

ஶ்ரீராமஜயஜய ஸீதாமநோஹர காருண்யதா⁴ம
காருண்யநிதே⁴ ராம

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥

பத்தியம் ஊஞ்சல் லாலி எல்லாம் பாடுகிறது.

மங்க³ல ஶ்லோகம்.

ஶ்ரீராமசந்த்³ர ஶ்ரித பாரிஜாத: ஸமஸ்தகல்யாண கு³ணாபி⁴ராம: । ஸீதாமுகா²ம்போ⁴ருஹசஞ்சரீக: நிரந்தரம் மங்க³லமாதநோது ॥

உபஸம்ஹாரம்.

ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீதேவி பாதபக்திபண்ணினதால் ஶ்ரீஸீதை ...ராமச்சந்திர மூர்த்தியை பர்த்தாவாக அடையும் மஹாபாக்யம் ...ற்றாள் ஜநகராஜன்யாக்யவல்கியரிடம் வேதாந்தஉபதேசம்பெற்று ...போதும் பிரம்ம விசாரத்திலிருந்ததால் தாரக பிரம்மத்தை ...ப்பிள்ளையாக பெற்று ஶ்ரீராமரஸம்பெற்றார். ஆகையால் பிரதம ...த்தில், ([illegible]) என்று போதித்தார்.

கர்பூர ஹாரதி மங்க³லம்.

ஜாநகீகாந்தஸ்மரணம்॥ ஜயஜயராம॥ கோபிகாஜீவநஸ்மரணம்॥ கோவிந்த கோவிந்த॥ நம: பார்வதீபதயே॥ ஹரஹர மஹாதேவ॥ ஜயவாக்ஷீரீகவாஸ॥ ஹரிவிஷ்ணோ॥ காயெ நவா... ஸர்வெப்யோ நமோஸ்து॥

ஸீதா கல்யாண நிரூபணம்.

முற்றுப்பெற்றது.

221261
03/1/ Ramakrishna

ஹரிஹர கதா ரத்னாவளியில்

இராமாயண கதா

காலக்ஷேப ஸீரீஸ்.

பல அபிமானிகளின் கோரிக்கைப்படி ஸ்ரீமத் ராமா[illegible] 24-ஹரிகதைகளாகப் பிரித்து முன்னோர்களால் பல [illegible] செய்யப்பட்ட கதா நிரூபணங்கள் தமிழ் அச்சக்ஷரத்துடன் [illegible] பட்டு வருகின்றன. இக் ஸீரீஸ் மாசம் மூன்று கதைகள் [illegible] எட்டு மாசத்தில் முடிவுபெறும். இப்போது (1) இராமஜ[illegible] (2) விசுவாமித்திர யாக சம்ரக்ஷணம், (3) அஹல்யா [illegible] விமோசனம், (4) ஸீதாகல்யாணம் இக்கதைகளும் அ[illegible] அனுப்பத் தயாரிலிருக்கின்றன. ஸ்வல்பகாபிகளே அச்சி[illegible] தால் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்டிருக்கிற நிபந்தனைப்படி [illegible] ராக கோரப்படுகின்றனர்.

சந்தா விபரம்.

		ரூ
24 கதைகளுக்கும் முன்பணம் தபால்க[illegible]ட		10
12	,, ,,	5

மாதந்தோறும் கிரயம் செலுத்திப் பெ[illegible]காள்ள [illegible] வோர் ரூபா 1—0—0 அட்வான்ஸ் செலுத்[illegible]மாகம் கதைகள் வி. பி. யில் ரூபா 1—8—0க்கு அனு[illegible]ம். மாசத்தில் அட்வான்ஸ் வஜா செய்து கொள்ள[illegible] எந்த [illegible]திலாவது வி. பி. யைத் திருப்பிவிட்டால் அ[illegible] கி[illegible] கொடுக்கப்படமாட்டாது. இரண்டாவது வருடமெய்யாக செலுத்தினவர்களுக்கு இந்த ஸீரீஸில் 12 கதை[illegible] அ[illegible]படும். இதற்கடுத்த (5) யுவராஜ்யதீக்ஷை (6) [illegible]ஸ் இதுகள் அச்சிலிருக்கிறது.

விலாசம்,

T. S. V. மஹாதேவ சாஸ்[illegible]கள்

எடிடர்

ஹரிஹர கதா ரத்[illegible],

2/6. நந்த் தெருவு மயிலா[illegible] சென்னை